

การศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเพชรบุรี

โดย
นายธงชัย น้ำทิพย์

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การศึกษานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761 427 สัมมนาปัญหาทางธุรกิจ
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2551

การศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเพชรบุรี

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี
การศึกษานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761 427 สัมมนาปัญหาทางธุรกิจ

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2551

ที่ประชุมสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร พิจารณา
แล้ว อนุมัติให้การวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อ
ระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเพชรบุรี” เสนอโดย นายธงชัย
น้ำทิพย์ มีคุณค่าเพียงพอจะเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชาสัมมนาปัญหาทางธุรกิจ ตาม
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร

.....
(อาจารย์ ดร.ชนินทร์รัฐ รัตนพงศ์ภิญโญ)

หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ประพล เปรมทองสุข

คณะกรรมการสอบสัมมนาปัญหาทางธุรกิจ

.....ประธานกรรมการ

(อาจารย์นพดล ไตวิชัยกุล)

ผลงานวิทยานิพนธ์ศึกษา ระดับปริญญาตรี

.....กรรมการ

(อาจารย์ประพล เปรมทองสุข)

.....

.....กรรมการ

(อาจารย์เลิศลักษณ์ เจริญสมบัติ)

.....

1248049: สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

คำสำคัญ: ปัจจัยการตัดสินใจเลือก/ คณะวิชา

ธงชัย น้ำทิพย์: การศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเพชรบุรี อาจารย์ที่ปรึกษา: อาจารย์ประพล เปรมทองสุข. 58 หน้า.

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาและเพื่อศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้นี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเพชรบุรีจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม โดยสอบถามข้อมูลทั่วไป และคำถามเกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตจังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความประสงค์จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และเหตุผลที่ใช้ในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนส่วนใหญ่เพื่อต้องการประกอบอาชีพในสาขาที่สนใจเรียน สถาบันอุดมศึกษาที่นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการจะเข้าศึกษาต่อ คือ สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ คณะวิชาที่ต้องการศึกษาต่อมากที่สุด คือ คณะนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ และการสื่อสารมวลชน

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเพชรบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.49) เมื่อแยกพิจารณาเรียงปัจจัย ปัจจัยด้านการเรียนการสอนและปัจจัยด้านสวัสดิการต่าง ๆ ถูกให้ความสำคัญมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย=3.78) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของคณะ (ค่าเฉลี่ย= 3.67) ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ของคณะ (ค่าเฉลี่ย= 3.58) ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม (ค่าเฉลี่ย=3.57) ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา (ค่าเฉลี่ย= 3.42) ปัจจัยด้านสังคมและครอบครัว (ค่าเฉลี่ย=2.83) ตามลำดับ

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2551

ลายมือชื่อนักศึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาในครั้งนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี ขอขอบคุณอาจารย์ประพล เปรมทองสุข อาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้ความอนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษา ให้ความรู้ แนวคิด ข้อคิดเห็น ตลอดจนตรวจทานแก้ไขเป็นอย่างดียิ่งจนการศึกษาครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณเหล่าคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการทุกท่าน ที่คอยประสิทธิ์ประสาทวิชา ความรู้แขนงต่างๆ ให้ผู้วิจัยในระหว่างการศึกษาอยู่ใน สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ดาวลอย กาญจนมณีเสถียรที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และโครงสร้างของแบบสอบถาม รวมทั้งให้แนวคิดและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในครั้งนี้

ขอขอบคุณคณะกรรมการสอบคือ อาจารย์นพดล โตวิชัยกุล ประธานคณะกรรมการสอบ และอาจารย์เลิศลักษณ์ เจริญสมบัติ กรรมการสอบ ที่ช่วยเหลือให้คำแนะนำที่มีประโยชน์ต่อการศึกษาในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณเพื่อนๆ และครอบครัวที่คอยให้กำลังใจ และคอยให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดระยะเวลาในการทำการศึกษานี้ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

และที่สำคัญที่สุดขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถาม เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการศึกษานี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
สมมติฐานการศึกษา.....	2
ขอบเขตการศึกษา.....	3
นิยามศัพท์.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนต่างๆ ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี....	5
ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาและคณะวิชาต่าง.....	6
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่สังกัดสำนักงานการอุดมศึกษา (สกอ.)	
และอยู่ในกำกับของรัฐ.....	6
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน.....	8
สถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดหน่วยงานอื่น ๆ.....	10
คณะวิชาต่าง ๆ.....	11
ทฤษฎีกระบวนการการตัดสินใจ.....	12
ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์.....	13
ทฤษฎี ERG.....	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	22
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	22
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	23
การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ.....	24
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	24

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย.....	26
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	
โดยใช้ความถี่ และค่าร้อยละ.....	27
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความต้องการในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา.....	31
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกคณะวิชา	
ในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา.....	34
ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน.....	41
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	43
สรุปผลการศึกษา.....	43
อภิปรายผล.....	45
ปัญหาที่พบในการศึกษา.....	48
ข้อเสนอแนะ.....	48
บรรณานุกรม.....	49
ภาคผนวก.....	51

ประวัติผู้ศึกษา.....	58
----------------------	----

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ระดับชั้น แผนการเรียน ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม.....	27
2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของบิดา อาชีพมารดา รายได้ของบิดามารดา และผู้รับผิดชอบค่าเล่าเรียนในปัจจุบัน.....	29
3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความประสงค์ที่จะเรียนต่อใน ระดับอุดมศึกษา และเหตุผลที่เลือกศึกษาต่อและเหตุผลที่ไม่ศึกษาต่อ.....	31
4	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถาบันอุดมศึกษา และคณะวิชาที่สนใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา.....	32
5	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการ ศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ด้านการเรียนการสอน.....	34
6	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อ ระดับอุดมศึกษา ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา.....	35
7	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อ ระดับอุดมศึกษา ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม.....	36
8	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อ ระดับอุดมศึกษา ด้านสวัสดิการต่างๆ.....	37
9	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อ ระดับอุดมศึกษา ด้านสังคมและครอบครัว.....	38
10	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อ ระดับอุดมศึกษา ด้านการประชาสัมพันธ์ของคณะวิชา.....	39

ตารางที่

หน้า

- 11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ
ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อ
ระดับอุดมศึกษา ด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของคณะวิชา..... 40

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมา

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ที่จะช่วยยกระดับและพัฒนาบุคลากรของประเทศให้ได้รับความรู้ และมีมาตรฐานการครองชีพที่ดีขึ้น การศึกษาจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญที่จะสร้างทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ ความคิด และมีทักษะที่จำเป็นต่อการก้าวเข้าสู่ตลาดแรงงานของประเทศ รัฐจึงเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาจึงมีสนับสนุนเกี่ยวกับการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎหมายให้เยาวชนของประเทศได้รับโอกาสในการเรียนฟรีจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนต่างๆ ของรัฐ และพยายามส่งเสริมสนับสนุนให้ประชากรของประเทศได้รับโอกาสทางการศึกษาที่สูงขึ้นอย่างเท่าเทียมและเสมอภาคกัน โดยให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ไม่ว่าจะเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มหาวิทยาลัยเอกชน ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก และเปิดสอนในสาขาวิชาต่างๆ อย่างหลากหลาย

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคนให้มีความรู้และมีคุณภาพ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในทุกด้าน การศึกษาเข้ามามีบทบาทต่อการดำรงชีวิตอย่างมากในปัจจุบัน ทำให้หลายฝ่ายได้เล็งเห็นและตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น เนื่องจากการศึกษาที่สูงจะเป็นบันไดเพื่อก้าวไปสู่อาชีพการงานที่ตนใฝ่ฝัน มีศักดิ์ศรี และเป็นที่ยกย่องนับถือในสังคมรวมถึงการสนองความต้องการของตลาดแรงงาน หลายคนเชื่อว่าการศึกษาที่สูงจะนำไปสู่หน้าที่การงานที่สูงขึ้นด้วยอันเป็นสาเหตุให้การแข่งขันทางการศึกษามีมากขึ้น การมุ่งเน้นศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพิ่มสูงขึ้น ทำให้สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ เข้ามามีส่วนในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

โดยปกติแล้วเมื่อสำเร็จการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว นักเรียนส่วนใหญ่ จะทำการสอบ O-net เพื่อรับการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะวิชาต่างๆ ในสถาบันระดับอุดมศึกษา การตัดสินใจเลือกคณะวิชาที่จะศึกษาต่อนับว่าเป็นการตัดสินใจครั้งสำคัญของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพราะหมายความว่าเราต้องศึกษาในคณะวิชานั้นถึง 4 ปีและความรู้ที่ได้เรียนนั้นเป็นพื้นฐานของการประกอบอาชีพในอนาคต ก็เหมือนกับเราเลือกอาชีพ

ในอนาคตเมื่อจบการศึกษา จากการศึกษาผลงานวิจัยของผู้วิจัยหลายๆ ท่านพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ มักจะให้ความสำคัญกับการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่มีชื่อเสียงเป็นอันดับต้นๆ จังหวัดเพชรบุรีก็เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีนักเรียนจำนวนมากเข้าสอบคัดเลือกศึกษาต่อในคณะวิชาต่างๆ ในระดับอุดมศึกษา ดังนั้นผู้ทำการศึกษาก็มีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกคณะ วิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัด เพชรบุรี เพื่อให้ทราบว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายให้ความสำคัญกับปัจจัยใดใน การเลือกคณะวิชาที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาอาจมีประโยชน์ สำหรับนักเรียนที่ใกล้จะจบการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใช้ประกอบการตัดสินใจ ในการเลือกคณะวิชาที่จะเรียนต่อระดับอุดมศึกษา รวมทั้งคณะวิชาต่างๆ อาจนำข้อมูลที่ได้จากการ วิจัยในครั้งนี้ไปปรับใช้กับการพัฒนาคณะวิชาเพื่อรองรับกับนักศึกษาที่จะเข้าศึกษาต่อในอนาคต อันใกล้นี้

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายในจังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาระดับการให้ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเลือกคณะวิชาใน การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเพชรบุรี

สมมติฐานการศึกษา

- 1.เพศที่แตกต่างกันให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจในการเลือกคณะวิชาที่แตกต่างกัน
- 2.แผนการเรียนของนักเรียนที่แตกต่างกันมีผลต่อการให้ความสำคัญต่อปัจจัยการ ตัดสินใจในการเลือกคณะวิชาที่แตกต่างกัน
- 3.ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนที่แตกต่างกันมีผลต่อการให้ความสำคัญต่อปัจจัย การตัดสินใจในการเลือกคณะวิชาที่แตกต่างกัน
- 4.รายได้รวมของบิดาและมารดาของนักเรียนที่แตกต่างกันมีผลต่อการให้ความสำคัญ ต่อปัจจัยการตัดสินใจในการเลือกคณะวิชาที่แตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ทำขึ้นเพื่อให้ทราบความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และการให้ความสำคัญในปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในด้านต่างๆ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเพชรบุรี กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2551 ที่กำลังศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในจังหวัดเพชรบุรีและสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี จำนวน 8,358 คน โดยระยะเวลาในการศึกษา ใช้เวลา 2 เดือน คือ ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม พ.ศ.2551 ซึ่งข้อมูลสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ได้มาจากแบบสอบถามที่ผู้ทำการศึกษาได้จัดทำขึ้น และเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่กำลังศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในจังหวัดเพชรบุรีและสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี

คำศัพท์นิยามเฉพาะ

1. ปัจจัย หมายถึง สิ่งที่มีผลกระทบหรือจูงใจต่อการเลือกศึกษาต่อในคณะคณะวิชาต่างๆ ในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา
2. การศึกษา หมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคล และสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลง ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต
3. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่ได้รับการศึกษาในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 และเขต 2
4. การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกทางเลือกจากหลายๆ ทางเลือก โดยมีความหวังว่าจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงพอใจ หรือเป็นกระบวนการในการเลือกรูปแบบของการปฏิบัติการ เพื่อจัดการกับปัญหาและโอกาสที่เกิดขึ้น
5. คณะวิชา หมายถึง องค์กรในสถาบันอุดมศึกษาที่มีหน้าที่จัดการเรียนการสอนและให้บริการความรู้เกี่ยวกับวิชาการ
6. อุดมศึกษา หมายถึง การศึกษาที่สูงขึ้นจากระดับมัธยมศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการศึกษา

1. ทำให้ทราบความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเพชรบุรี
2. ทำให้ทราบถึงการให้ความสำคัญในปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในด้านต่างๆ
3. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาอาจใช้เป็นแนวทางให้นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกคณะวิชาที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
4. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาอาจเป็นแนวทางให้คณะวิชาต่างๆ นำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาคณะวิชาเพื่อรองรับกับนักศึกษาในอนาคต

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องการศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเพชรบุรี มีแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนต่าง ๆ ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาและคณะวิชาต่าง ๆ

ส่วนที่ 3 ทฤษฎีกระบวนการตัดสินใจ

ส่วนที่ 4 ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาส โลว์

ส่วนที่ 5 ทฤษฎี ERG

ส่วนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนต่าง ๆ ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 มีพื้นที่รับผิดชอบอยู่ในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี บ้านแหลม เขาย้อย หนองหญ้าปล้อง มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 12 โรงเรียน และมีจำนวนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาอยู่ จำแนกตามโรงเรียนได้ดังนี้

ลำดับ	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียนม.ปลาย
1	โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี	1668
2	โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี	1466
3	โรงเรียนบางจานวิทยา	101
4	โรงเรียนวัดจันทราวาส(สุขประसारราษฎร์)	592
5	โรงเรียนคงคาราม	648
6	โรงเรียนคอนยางวิทยา	39
7	โรงเรียนเขาย้อยวิทยา	209
8	โรงเรียนโยธินบูรณะ เพชรบุรี	63
9	โรงเรียนหนองหญ้าปล้องวิทยา	197
10	โรงเรียนบ้านแหลมวิทยา	212
11	โรงเรียนวชิรธรรมโศภิต	156
12	โรงเรียนบางตะนูนวิทยา	54

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 2 มีพื้นที่รับผิดชอบอยู่ในเขตอำเภอท่ายาง บ้านลาด ชะอำ แก่งกระจาน มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 12 โรงเรียน และมีจำนวนนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาอยู่ จำแนกตามโรงเรียนได้ดังนี้

ลำดับ	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียนม.ปลาย
1	โรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี	561
2	โรงเรียน โตนดหลวงวิทยา	149
3	โรงเรียนห้วยทรายประชาสรรค์	93
4	โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย เพชรบุรี	219
5	โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพชรบุรี	133
6	โรงเรียนเพชรบุรีปัญญาคุณ	15
7	โรงเรียนท่ายางวิทยา	412
8	โรงเรียนหนองจอกวิทยา	49
9	โรงเรียนหนองชุมแสงวิทยา	317
10	โรงเรียนบ้านลาดวิทยา	664
11	โรงเรียนแก่งกระจานวิทยา	193
12	โรงเรียนป่าเต็งวิทยา	148

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี. รายงานจำนวนนักเรียน [Online]. Accessed 23 August 2008. Available from <http://www.gpa1.moe.go.th>

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาและคณะวิชาต่าง ๆ

เมื่อนักเรียนจบการศึกษาจากชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว มีโอกาสในการเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาได้ ตามความต้องการและความสามารถทางวิชาการของนักเรียน ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1. สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ที่สังกัดสำนักงานการอุดมศึกษา (สกอ.) และอยู่ในกำกับของรัฐ

1.1. มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยปดของรัฐ ซึ่งจำกัดจำนวนการรับนักศึกษา จำนวน 24 แห่ง ประกอบด้วย

1.) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3.) มหาวิทยาลัยขอนแก่น	4.) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
5.) มหาวิทยาลัยทักษิณ	6.) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
7.) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	8.) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
9.) มหาวิทยาลัยนเรศวร	10.) มหาวิทยาลัยบูรพา
11.) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	12.) มหาวิทยาลัยมหิดล
13.) มหาวิทยาลัยแม่โจ้	14.) มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
15.) มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	16.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
17.) มหาวิทยาลัยศิลปากร	18.) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
19.) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	20.) สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน
21.) วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎ	22.) ม.พระจอมเกล้า พระนครเหนือ
19.) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	20.) สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน
21.) วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎ	22.) ม.พระจอมเกล้า พระนครเหนือ
23.) วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานคร	24.) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.2. มหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 40 แห่ง ซึ่งประกอบด้วย

1.) มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	2.) มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์
3.) มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	4.) มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
5.) มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	6.) มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
7.) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	8.) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
9.) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	10.) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
11.) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	12.) ม.ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
13.) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	14.) ม.ราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
15.) มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	16.) มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
17.) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	18.) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
19.) มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์	20.) มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
21.) มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	22.) มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
23.) มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ	24.) มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
25.) มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	26.) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

27.)มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	28.)มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
29.)มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	30.)มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
31.)มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	32.)มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
33.)มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์	34.)มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
35.)มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	36.)มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
37.)มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	38.)มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
39.)มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	40.)ม.ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

1.3. มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ ซึ่งไม่จำกัดจำนวนการรับนักศึกษา

1.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2.) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

1.4. กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 8 แห่ง ประกอบด้วย

1.)ม.เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	2.) ม.เทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
3.)ม.เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	4.) ม.เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
5.)ม.เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	6.)ม.เทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
7.)ม.เทคโนโลยีราชมงคลอีสาน	8.) ม.เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
9.)ม.เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	

2. สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน หมายถึง สถาบันการศึกษาที่จัดตั้งโดยเอกชนเพื่อดำเนินการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ดำเนินการสอนถึงระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าและอยู่ในความควบคุมของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งประกอบด้วยมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย จำนวน 59 แห่ง ดังนี้

1.)มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	2.)มหาวิทยาลัยเกริก
3.)มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	4.)มหาวิทยาลัยคริสเตียน
5.)มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา	6.)มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร
7.)มหาวิทยาลัยชนบุรี	8.)มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
9.)มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	10.)มหาวิทยาลัยปทุมธานี
11.)มหาวิทยาลัยพายัพ	12.)มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทิร์น

13.)มหาวิทยาลัยภาคกลาง	14.)มหาวิทยาลัยโยนก
15.)มหาวิทยาลัยราชธานี	16.)มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขต
อุดรธานี
17.)มหาวิทยาลัยรังสิต	18.)มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
19.)มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล	20.)มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
21.)มหาวิทยาลัยศรีปทุม	22.)มหาวิทยาลัยสยาม
23.)มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	24.)มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
25.)มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	26.)มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์
27.)วิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	28.)วิทยาลัยเชิงรอย
29.)วิทยาลัยเซนต์หลุยส์	30.)วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
31.)วิทยาลัยดุสิตธานี	32.)วิทยาลัยตาปี
33.)วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้	34.)วิทยาลัยนครราชสีมา
35.)วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ	36.)วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
37.)วิทยาลัยรัชต์ภาคย์	38.)วิทยาลัยลุ่มน้ำปิง
39.)วิทยาลัยศรีโสภณ	40.)วิทยาลัยสันตพล
41.)สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น	42.)มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
43.)มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	44.)มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
45.)วิทยาลัยพินิจโลก	46.)มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย
47.)วิทยาลัยอินเทอร์เน็ตลำปาง	48.)วิทยาลัยทองสุข
49.)วิทยาลัยมิชชั่น	50.)มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตม
ฟอร์ด
51.)วิทยาลัยโปลีเทคนิค	52.)มหาวิทยาลัยเอเชีย
53.)วิทยาลัยเซนต์เทเรซา-อินติ	54.)มหาวิทยาลัยเว็บสเตอร์
55.)มหาวิทยาลัยชินวัตร	56.)วิทยาลัยบัณฑิตบริหารธุรกิจ
57.)สถาบันเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์	58.)วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม
59.)วิทยาลัยเฉลิมกาญจนา	

นอกจากมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยต่าง ๆ แล้วยังมีสถาบันระดับอุดมศึกษาที่สังกัด
หน่วยงานอื่น เช่น กระทรวงกลาโหม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

3. สถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดหน่วยงานอื่น ๆ

3.1 ด้านพยาบาล – สาธารณสุข

1.) วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก	2.) วิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ
3.) วิทยาลัยพยาบาลกองทัพอากาศ	4.) วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ
5.) วิทยาลัยเซนต์หลุยส์	6.) วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย
7.) วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์รพ.ศิริราช	8.) ร.ร.ผู้ช่วยพยาบาลศิริราช
9.) ร.ร.พนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ รพ.ศิริราช	
10.) ร.ร.ผู้ช่วยทันตแพทย์- ร.ร.ช่างทันตกรรม	
11.) สถาบันบรมราชชนก สำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข	
12.) วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กระทรวงสาธารณสุข	

3.2 ด้านทหาร- ตำรวจ

1.) โรงเรียนเตรียมทหาร	2.) โรงเรียนนายสิบทหารบก
3.) โรงเรียนจ่าอากาศ	4.) โรงเรียนแผนที่ทหาร
5.) โรงเรียนชุมพลทหารเรือ
(เป็นนักเรียนจ่าทหารเรือ)	6.) ศูนย์ฝึก่อบรมตำรวจ
(โรงเรียนพลตำรวจ)

3.4 สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แบ่งออกเป็น

1.) วิทยาเขตสุโขทัย	2.) วิทยาเขตมหาสารคาม
3.) วิทยาเขตเชียงใหม่	4.) วิทยาเขตศรีสะเกษ
5.) วิทยาเขตชลบุรี	6.) วิทยาเขตสุพรรณบุรี
7.) วิทยาเขตสมุทรสาคร	8.) วิทยาเขตตรัง
9.) วิทยาเขตลำปาง	10.) วิทยาเขตเพชรบูรณ์
11.) วิทยาเขตอุดรธานี	12.) วิทยาเขตชัยภูมิ
13.) วิทยาเขตกรุงเทพฯ	14.) วิทยาเขตกระบี่
15.) วิทยาเขตอ่างทอง	15.) วิทยาเขตยะลา
17.) วิทยาเขตชุมพร	

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. สถาบันอุดมศึกษาในสังกัด [Online]. Accessed 25 August 2008. Available from [http:// www.mua.go.th](http://www.mua.go.th)

คณะวิชาต่าง ๆ

คณะวิชา หรือเรียกโดยย่อว่า “คณะ” เป็นองค์กรในสถาบันอุดมศึกษาที่มีหน้าที่จัดการเรียนการสอนและให้บริการความรู้เกี่ยวกับวิชาการสาขาที่อยู่ในประเภทเดียวกันคณะวิชาต่าง ๆ โดยสามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มๆ ได้ดังนี้

1. กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์สุขภาพ เช่น คณะแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์
2. กลุ่มคณะสหเวชศาสตร์ เช่น คณะเทคนิคการแพทย์ คณะกายภาพบำบัด คณะสหเวชศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
3. กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ เช่น คณะวิทยาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
4. กลุ่มคณะวิศวกรรมศาสตร์
5. กลุ่มคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เช่น คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมและการผังเมือง คณะสิ่งแวดล้อมและสถาปัตยกรรม
6. กลุ่มคณะเกษตรศาสตร์ เช่น คณะเกษตรศาสตร์ คณะประมง คณะทรัพยากรธรรมชาติ คณะเทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร
7. กลุ่มคณะบริหารธุรกิจ/ พาณิชยศาสตร์ / บัญชี / เศรษฐศาสตร์ เช่น คณะบริหารธุรกิจ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์
8. กลุ่มคณะครุศาสตร์ / ศึกษาศาสตร์ เช่น คณะครุศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์
9. กลุ่มคณะศิลปกรรมศาสตร์ เช่น คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะจิตรกรรมและภาพพิมพ์ คณะมัณฑนศิลป์
10. กลุ่มคณะสังคมศาสตร์ / มนุษยศาสตร์ เช่น คณะนิติศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะศิลปะศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์
11. กลุ่มคณะนิเทศศาสตร์ เช่น คณะการสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อมวลชน คณะวิทยาการสื่อสาร คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ที่มา : วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. คณะวิชาต่างๆ [Online]. Accessed 25 August 2008. Available from <http://th.wikipedia.org>

ส่วนที่ 3 ทฤษฎีกระบวนการการตัดสินใจ

การตัดสินใจ (Decision Making) หมายถึงกระบวนการเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งจากหลายๆ ทางเลือกที่ได้พิจารณาหรือประเมินอย่างดีแล้วว่าเป็นทางให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายขององค์กร การตัดสินใจเป็นสิ่งสำคัญและเกี่ยวข้องกับหน้าที่การบริหารหรือการจัดการเกือบทุกขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการวางแผน การจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การประสานงาน และการควบคุม

การตัดสินใจ (Decision making) เป็นขั้นตอนการตัดสินใจเลือกจากทางเลือกหลายๆ ทางเลือก (Greenberg and Baron. 2003 : 663, อ้างถึงใน รังสรรค์ ประเสริฐศรี 2548: 276) โดยมีความหวังว่าจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงพอใจ หรือเป็นกระบวนการในการเลือกรูปแบบของการปฏิบัติการ เพื่อจัดการกับปัญหาและโอกาสที่เกิดขึ้น

กระบวนการตัดสินใจ (Process of decision making) หมายถึง การกำหนดขั้นตอนของการตัดสินใจตั้งแต่ขั้นตอนแรกไปจนถึงขั้นตอนสุดท้าย การตัดสินใจโดยมีลำดับขั้นของกระบวนการ ดังกล่าว เป็นการตัดสินใจโดยใช้หลักเหตุผลและมีกฎเกณฑ์ ซึ่งเป็นการตัดสินใจโดยใช้ระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์เป็นเครื่องมือช่วยในการหาข้อสรุปเพื่อการตัดสินใจ โดยมีขั้นตอนการตัดสินใจที่สำคัญ 6 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดปัญหา เป็นขั้นตอนแรกในการตัดสินใจ โดยผู้ทำการตัดสินใจจะตระหนักถึงปัญหา แล้วจึงเริ่มศึกษาและทำความเข้าใจกับปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อให้เข้าใจและสามารถอธิบายรายละเอียดของปัญหาได้อย่างชัดเจน จากนั้นก็ทำการวิเคราะห์สถานการณ์ในมิติต่างๆ ก่อนที่จะทำการแก้ไขปัญหาในขั้นต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 ค้นหาทางเลือก หลังจากที่ผู้ทำการตัดสินใจกำหนดและวิเคราะห์ปัญหาแล้ว ผู้ทำการตัดสินใจก็จะพยายามพัฒนาทางเลือกที่เป็นไปได้หลายๆ ทาง เพื่อจะวิเคราะห์และตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม โดยที่ทางเลือกบางทางเลือกอาจมาจากประสบการณ์เก่าๆ หรือจากการฝึกฝนให้มีการตัดสินใจในสถานการณ์ต่างๆ หรือบางครั้งอาจเกิดจากเทคนิคใหม่ ตัวอย่างเช่น การระดมความคิดผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เป็นต้น ในกรณีที่มีทางเลือกหลายทางเลือกที่เหมาะสม ก็จะช่วยให้ผู้ทำการตัดสินใจมีการตัดสินใจที่ดีขึ้น เพราะว่าเขาจะไม่รู้สึกกดดันจากความจำกัดของทางเลือก โดยจะเลือกพิจารณาเฉพาะทางเลือกที่สามารถเป็นไปได้เท่านั้น ขณะเดียวกันการสร้างทางเลือกที่มากเกินไปก็อาจจะทำให้เสียเวลาและค่าใช้จ่ายเกินกว่าความจำเป็นของปัญหา

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินทางเลือก โดยพิจารณาจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องและจากผลลัพธ์ของแต่ละทางเลือก เพื่อตัดทางเลือกที่ไม่เหมาะสม ไม่สามารถดำเนินการได้ มีค่าใช้จ่ายมากเกินไป หรืออาจไม่เป็นที่ยอมรับออกไป ให้เหลือเพียงทางเลือกที่เป็นไปได้และเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมไว้

ขั้นตอนที่ 4 ทำการตัดสินใจ หลังจากประเมินทางเลือกโดยเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดจากการชั่งน้ำหนักระหว่างความเสี่ยงและผลประโยชน์ของแต่ละทางเลือก แต่อย่างไรก็ตามทางเลือกที่ผู้ทำการตัดสินใจตัดสินใจเลือกก็ยากที่จะครอบคลุมสมบูรณ์แบบทั้งหมด ดังนั้นผู้ทำการตัดสินใจจึงต้องมองหาวิธีที่เหมาะสมที่สุดในการตัดสินใจ โดยเลือกทางเลือกที่สามารถแก้ปัญหาที่สอดคล้องกับข้อจำกัดด้านเวลา ทรัพยากร และต้นทุนมากที่สุด ซึ่งอาจจะมีการโน้มเอียงในด้านความชอบและความพอใจที่จะยอมรับความเสี่ยงของผู้ตัดสินใจ โดยผู้ทำการตัดสินใจบางคนอาจมีความพอใจที่จะได้รับความเสี่ยงมากถ้าผลประโยชน์ที่จะได้รับนั้นมีสูงและมีแรงจูงใจมากพอ

ขั้นตอนที่ 5 ลงมือปฏิบัติ เป็นขั้นตอนที่ผู้ทำการตัดสินใจได้ตัดสินใจนำทางเลือกที่เลือกไปดำเนินการปฏิบัติให้เกิดผลตามที่ได้ตัดสินใจไป โดยทั่วไปการตัดสินใจของผู้ทำการตัดสินใจจะขึ้นอยู่กับกรยอมรับของบุคคลอื่นๆ ด้วย ดังนั้นเขาจึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบว่าผลการตัดสินใจจะมีผลกระทบต่อตัวผู้ทำการตัดสินใจเอง รวมทั้งบุคคลอื่นด้วย

ขั้นตอนที่ 6 ประเมินและวิเคราะห์ผลกระทบ เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการตัดสินใจ โดยผู้ทำการตัดสินใจ จะทำการประเมินและวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ ว่าผลที่ได้นั้นตรงกับที่คาดหวังไว้หรือไม่ และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง เพื่อทำการปรับปรุงการตัดสินใจและปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นต่อไป ถ้าผลการตัดสินใจเดิมไม่สามารถบรรลุความสำเร็จตามที่ต้องการ อาจเนื่องมาจากการระบุปัญหาผิดหรือบางที่อาจจะเกิดจากทางเลือกอื่นๆ อาจจะคิดว่าทางเลือกที่นำมาปฏิบัติในขณะนั้น ก็จำเป็นต้องปรับปรุงการดำเนินงานและเรียนรู้เพื่อการตัดสินใจให้ดีขึ้นในอนาคต (ณัฐพันธ์ เขจรนันท์ และนิตยาพร เสมอใจ 2549 : 54-56)

ส่วนที่ 4 ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์

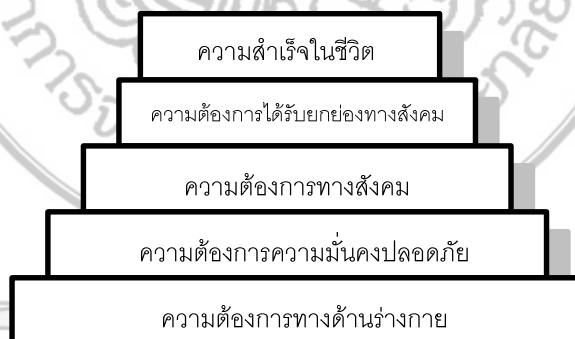
ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow' Need Hierarchy Theory) พฤติกรรมของคนจะถูกกำหนดและควบคุมด้วยแรงจูงใจ อับบราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) ได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ไว้ดังนี้

1. มนุษย์มีความต้องการและความต้องการนี้จะมียู่ตลอดเวลา และเป็นความต้องการที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอไม่มีวันสิ้นสุด เมื่อความต้องการอันใดได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอันอื่นก็จะเกิดขึ้นมาทดแทนอีกไม่มีที่สิ้นสุด

2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว ก็จะไม่เป็นสิ่งจูงใจอีกต่อไปจะเหลืออยู่ แต่ก็ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้น ที่ยังคงเป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมความต้องการของมนุษย์อยู่อีก เป็นเช่นนี้ไปเรื่อยๆ

3. ความต้องการของมนุษย์จะเรียงเป็นลำดับขั้นตอน (A Hierarchy of Need) จากต่ำไปหาสูงตามลำดับของความสำคัญ เมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ก็จะเริ่มให้ความสนใจกับความต้องการในระดับที่สูงขึ้น ความต้องการในระดับสูงก็จะถูกกระตุ้นให้มีการตอบสนองในทันที

ในทัศนะความคิดของมาสโลว์มีความเห็นว่า มนุษย์มีความเห็นหลายระดับ โดยเรียงจากลำดับต่ำกว่าไปหาลำดับที่สูงกว่า ซึ่งเมื่อใดความต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว มนุษย์ก็จะเขยิบไปมีความต้องการในลำดับขั้นที่สูงขึ้นไป ลำดับความต้องการจะมีอยู่ด้วยกัน 5 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการเกี่ยวกับพื้นฐานของมนุษย์ (Basic Needs) ในการดำรงชีวิตอยู่ อันได้แก่ ความต้องการในปัจจุบันที่ทำให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่รอดได้ เช่น อาหาร ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม ฯลฯ

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) ความต้องการนี้กลายเป็นสิ่งสำคัญ เมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยก็จะเข้ามามีบทบาทต่อพฤติกรรมของมนุษย์ ความต้องการนี้จะเกี่ยวกับทางด้านร่างกายและความปลอดภัยจากอันตรายเพื่อจะทำให้ชีวิตเรามีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เช่น ความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนได้รับการคุ้มครองปกป้องจากการคุกคามทั้งทางร่างกายและจิตใจ รวมถึงมีความมั่นคงในการทำงานด้วย

3. ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เป็นความต้องการที่ได้ผ่านความต้องการขั้นที่ 1 และที่ 2 ที่ได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ก็จะเริ่มมีความต้องการทางสังคม ทำให้เป็นที่ยอมรับของสังคม โดยการเข้าเป็นสมาชิกขององค์กรต่าง ๆ หวังที่จะให้ได้รับการยอมรับ ความรัก ความเป็นมิตร ความรู้สึกที่มีพรรคพวก ความรู้สึกเป็นเจ้าของ ความรู้สึกมีส่วนร่วมและอยู่ร่วมกัน ความต้องการที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรต่างๆ จะคบหาสมาคมกับบุคคลอื่นๆ เพื่อให้สังคมตอบสนองต่อความต้องการของตน

4. ความต้องการได้รับการยกย่องทางสังคม (Esteem needs) เมื่อมนุษย์ได้รับการตอบสนองความต้องการทางสังคม ก็จะมุ่งหาทางสนองตอบความต้องการในระดับที่สูงขึ้นไปอีก เป็นความต้องการได้รับการยกย่องนับถือตนและรู้สึกว่าตนเองมีค่า ให้คนอื่นยกย่องให้เกิดริและเห็นความสำคัญของตนและต้องการมีชื่อเสียงดีเด่นดั่งในสังคม ต้องการให้ตนดีเด่นกว่าบุคคลอื่นในสังคมเดียวกัน ต้องการยกระดับสถานภาพในสังคมของตนให้สูงยิ่งขึ้น จะทำให้เกิดความมั่นใจและภาคภูมิใจในความรู้ความสามารถของตนเองมากยิ่งขึ้น

5. ความต้องการประสบความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization Needs) เป็นความต้องการขั้นสุดท้าย และเป็นความต้องการขั้นสูงสุดในชีวิตของมนุษย์ คือความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความนึกคิดหรือนึกฝันที่จะประสบความสำเร็จ เป็นความประสบความสำเร็จในสิ่งที่คุณเองต้องการหรือเป็นความปรารถนาสูงสุด ซึ่งความต้องการขั้นสุดท้ายที่บุคคลแต่ละคนอาจจะไปสู่จุดมุ่งหมาย แต่บางคนอาจจะไปไม่ถึงจุดมุ่งหมายในชีวิตก็เป็นได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับศักยภาพของแต่ละบุคคลนั้นเป็นสำคัญ

ส่วนที่ 5 ทฤษฎี ERG

ความต้องการการดำรงอยู่ ความสัมพันธ์ และความก้าวหน้าที่เรียกรวมกันว่า ทฤษฎี ERG (ERG Theory) ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow โดยที่ Alderfer ได้สรุปไว้ว่า ความต้องการของมนุษย์สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1. ความต้องการในการดำรงอยู่ (Existence Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่จะดำรงชีพ โดยบุคคลจะมีความต้องการขั้นพื้นฐานต่างๆ เพื่อให้เขามีชีวิตอยู่ได้ เช่น อาหาร อากาศ น้ำ ที่อยู่อาศัย เป็นต้น ซึ่งสามารถเปรียบได้กับความต้องการระดับต้นในลำดับขั้นความต้องการของ Maslow

2. ความต้องการความสัมพันธ์ (Relatedness Needs) เป็นความต้องการในการติดต่อสื่อสารและการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม เช่น ความรัก การยอมรับนับถือจากบุคคล

อื่น เป็นต้น เพื่อจะอาศัยและช่วยเหลือเกื้อกูลกันในการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งจะเปรียบได้กับความต้องการการยอมรับนับถือและความต้องการทางสังคมของ Maslow

3. ความต้องการความก้าวหน้า (Growth Needs) เป็นความต้องการของบุคคลที่ต้องการจะก้าวหน้าและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยบุคคลจะต้องการความสำเร็จและความภาคภูมิใจในผลงานและความสามารถของตน ซึ่งจะเปรียบได้กับความต้องการการยอมรับนับถือและความต้องการบรรลุในสิ่งที่ตั้งใจของ Maslow

ถึงแม้ทฤษฎี ERG จะมีพื้นฐานคล้ายคลึงกับทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow แต่ก็มี ความแตกต่างที่สำคัญคือ Alderfer มีความเห็นว่า บุคคลจะมีความต้องการทั้งสามกลุ่มอยู่ในตนเอง และสามารถเกิดความต้องการได้มากกว่าหนึ่งกลุ่มในเวลาเดียวกัน (ฉัตรสุพันธุ์ เจริญนันท์และ ฉัตรยาพร เสมอใจ 2549 :186-187)

ส่วนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประสิทธิ์ สุขสุมิตร (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักเรียนสายอาชีพจะศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ปราจีนบุรี และสระแก้ว และศึกษาศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา โดยใช้การสำรวจสุ่มตัวอย่าง ประมาณ 2,317 ตัวอย่างจากประชากรทั้งหมดประมาณ 50,000 คน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ และตารางไขว้ ผลการศึกษาพบว่า

การศึกษาความต้องการเข้าศึกษาในสถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัยของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 4-6 และนักเรียนสายอาชีพจะศึกษา จากตัวอย่างนักเรียนมีความประสงค์ต้องการเข้าเรียนเท่ากับ 865 คน หรือร้อยละ 37.3 และไม่มีความประสงค์จะเข้าเรียนเท่ากับ 1,155 คน หรือร้อยละ 49.8 โดยมีจำนวนนักเรียนที่ไม่ตอบแบบสอบถามข้อนี้เท่ากับ 297 คนหรือร้อยละ 12.7 เหตุผลที่นักเรียนไม่ต้องการศึกษาในสถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัยคือ โกลบ้าน ประมาณร้อยละ 7.8 ไม่ได้เรียนในสาขาที่ต้องการ ประมาณร้อยละ 6.0 ซึ่งเป็นข้อที่มีสัดส่วนในการตอบมากที่สุดเพราะข้ออื่น ๆ มีสัดส่วนประมาณร้อยละ 1-3

เหตุผลที่นักเรียนใช้เลือกเรียนในสถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัยคือสามเหตุผลที่มีนักเรียนเลือกมากที่สุดประมาณร้อยละ ร้อยละ 6 คือ โกลบ้าน ค่าใช้จ่ายไม่แพง และได้เรียนในสาขาที่ต้องการ

ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่หรือประมาณร้อยละ 80 ที่ต้องการศึกษาต่อเป็นนักเรียนหญิงร้อยละ

ละ 68 และประมาณร้อยละ 64 ของผู้ที่ต้องการศึกษาต่อมีอายุระหว่าง 17-19 ปีและผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างประมาณร้อยละ 37 ของผู้ที่ต้องการศึกษาต่อ โดยรับราชการและค้าขายอย่างละร้อยละ 15 และมีอาชีพทางเกษตรกรรมประมาณร้อยละ 24

เมื่อคำนึงถึงรายได้ผู้ปกครองของนักเรียนที่ต้องการศึกษาพบว่าร้อยละ 53 ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 7,000 บาท เมื่อคำนึงถึงโปรแกรมการศึกษานักเรียนร้อยละ 41 เรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ หรือเมื่อคำนึงถึงนักเรียนสายสามัญมีสัดส่วนของนักเรียนที่ต้องการเรียนต่อประมาณร้อยละ 61 เมื่อคำนึงถึงระดับคะแนนเฉลี่ย นักเรียนที่ต้องการเรียนต่อร้อยละ 87 มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51-3.50

นิภา เมธธาวิชัย และคณะ (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏธนบุรี จังหวัดสมุทรปราการ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และความต้องการศึกษาต่อในสถาบันราชภัฏธนบุรี จังหวัดสมุทรปราการ รวมทั้งศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่าในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อสถาบันราชภัฏธนบุรี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย จำนวน 3,416 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 2,566 คน และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 850 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมาจำนวน 2,752 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80.57 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงร้อยละ 62.1 เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 74.75 เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 27.4 คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.00 ร้อยละ 32.2 มีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดสมุทรปราการ ร้อยละ 70.6 บิดา-มารดาประกอบอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 45.6 และ 40.9 ตามลำดับ บิดา-มารดา มีรายได้รวมกันต่อเดือน 5,000-10,000 บาท ร้อยละ 29.4 และบิดา-มารดา เป็นผู้รับผิดชอบค่าเล่าเรียนปัจจุบัน รวมทั้งค่าเล่าเรียนในการศึกษาต่อ ร้อยละ 88.5 และ 87.8 ตามลำดับ

2. ความต้องการเข้าศึกษาระดับอุดมศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ ร้อยละ 45.6 รองลงมาเป็นมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ ร้อยละ 21.6 และต้องการศึกษาต่อในสถาบันราชภัฏธนบุรี จังหวัดสมุทรปราการ ร้อยละ 17.4 เหตุผลที่เลือกศึกษาต่อในสถาบันราชภัฏธนบุรี มากที่สุด คือ ใกล้บ้าน ร้อยละ 36.9 และต้องการเข้าโครงการช่างเผือกของสถาบัน ร้อยละ 79.2

3. ความต้องการศึกษาต่อในโปรแกรมวิชาของแต่ละสาขาวิชา

สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เลือกโปรแกรมวิชา
คอมพิวเตอร์ศึกษา ร้อยละ 37.8 2

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เลือกโปรแกรมวิชา
วิทยาการคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 39.4 3

สาขาวิชาศิลปศาสตร์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เลือกโปรแกรมวิชา
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว (ธุรกิจท่องเที่ยว) ร้อยละ 16.7 4

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เลือกโปรแกรมวิชา
บริหารธุรกิจ (การบัญชี) ร้อยละ 24.7

พันธจิตต์ พรประทานสมบัติ (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการเลือกเข้าศึกษาต่อ
ในคณะเกษตร กำแพงแสน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มี
วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลและปัญหา ที่เป็นข้อจำกัดต่อการเลือกเข้าศึกษาในคณะ
เกษตร กำแพงแสน ของนักเรียนมัธยมศึกษา โดยศึกษาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัด
สุพรรณบุรี และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 308
คน ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่ามัชฌิมเลขคณิต และค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ผลคูณโมเมนต์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า

ปัจจัยที่สำคัญซึ่งมีผลต่อการเลือกศึกษาต่อ ในคณะเกษตร กำแพงแสน คือ คำแนะนำที่
ได้รับจากอาจารย์แนะแนว และแนวทางการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา ส่วนปัญหาที่ทำให้
นักเรียนไม่เลือกเรียนคณะเกษตร กำแพงแสน คือ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เก่งว่า หลัง
จบการศึกษาแล้วจะหางานทำยาก และการประชาสัมพันธ์ของคณะ ซึ่งสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าว
โดยการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของคณะ ให้แก่อาจารย์แนะแนวการศึกษาและนักเรียน

พิตยา โพธิพิทักษ์ (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการแสวงหาข่าวสารและปัจจัยที่ใช้
ตัดสินใจเลือกเรียนต่อมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในมุมมองทาง
การตลาด โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อทราบถึงการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย
เอกชน ปัจจัยที่ใช้ตัดสินใจเลือกเรียนต่อมหาวิทยาลัยเอกชน และการให้ความสำคัญต่อปัจจัย
ดังกล่าวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า

1. สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการแสวงหาเนื้อหาต่างๆ มากที่สุด รองลงมาคือสื่อมวลชน ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพของอาจารย์ กลุ่มตัวอย่างมีการแสวงหาผ่านสื่อบุคคลมากที่สุด

2. ปัจจัยภายในของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ ทักษะคิด มีความสัมพันธ์ระดับต่ำในทิศทางบวกกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อมหาวิทยาลัยเอกชน

3. ปัจจัยภายนอกของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ ครอบครัวและกลุ่มอ้างอิงมีความสัมพันธ์ระดับต่ำในทิศทางบวกกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อมหาวิทยาลัยเอกชน

4. สิ่งกระตุ้นทางการตลาดไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อมหาวิทยาลัย เมื่อพิจารณาตามปัจจัยย่อย พบว่า ท่าเลที่ตั้งอยู่ใกล้บ้านหรือที่พัก ประสบการณ์จากการได้เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดโดยมหาวิทยาลัยเอกชน และ ประสบการณ์จากการได้เยี่ยมชมมหาวิทยาลัยเอกชนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อมหาวิทยาลัย

5. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายให้ความสำคัญกับปัจจัยภายนอกเรียงลำดับได้ดังนี้ คำแนะนำของพ่อแม่ คำแนะนำของพี่น้องในครอบครัว คำแนะนำของอาจารย์แนะแนว คำแนะนำของศิษย์เก่า และคำชักชวนของเพื่อน

6. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านสิ่งกระตุ้นทางการตลาดเรียงลำดับได้ดังนี้ คุณลักษณะของมหาวิทยาลัย ค่าใช้จ่าย สถานที่ตั้ง การให้สวัสดิการหรือให้ผลประโยชน์

พล เหลืองรังสี (อ้างถึงในทศพล ผลประเสริฐ 2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 สถาบันกลุ่มราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 395 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี และเจตคติในการเลือกศึกษาต่อสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจในการศึกษาต่อในสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ มีปัจจัยเป็นแรงจูงใจคือ ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสังคมและเศรษฐกิจ

2. ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสังคมและด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ระดับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือด้านลักษณะของสถาบัน ด้านสังคมและด้านเศรษฐกิจ

ไพศาล ธีรพงษ์ (อ้างถึงใน นิภา เมธาวีชัย 2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในเขตจังหวัดพิษณุโลก และสุโขทัย โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนที่จะสำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2540 จำนวน 1,197 คน ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาโดยการเข้าสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นสถาบันราชภัฏ โดยเลือกที่จะศึกษาต่อในจังหวัดพิษณุโลก สำหรับการได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันที่จะไปศึกษาต่อ

พรทิพย์ คำชาย (2543: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏราชนครินทร์ โดยการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านลักษณะการจัดการกับการเลือกสาขาวิชาและค้นหาตัวแปรที่สามารถจำแนกการเลือกสาขาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏราชนครินทร์ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรี 4 ปี ชั้นปีที่ 1 ทุกสาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ของสถาบันราชภัฏราชนครินทร์ ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตาราง เกรซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 607-610) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 617 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. การเลือกสาขาวิชาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏราชนครินทร์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่านิยมในการทำงานด้านความมีศักดิ์ศรี ด้านสภาพแวดล้อม ด้านผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ ด้านบริการสังคม บุคลิกภาพ สถิติปัญญา และคณาจารย์

2. ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านลักษณะการจัดการ สามารถจำแนกการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีได้ 2 ฟังก์ชัน โดยในฟังก์ชันที่ 1 พบว่าตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่านิยมในการทำงานด้านสภาพแวดล้อม คณาจารย์และบุคลิกภาพสถิติปัญญา เป็นตัวแปรที่จำแนกการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาखाวิชาศิลปศาสตร์ออกจากสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ส่วนในฟังก์ชันที่ 2 พบว่า ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่านิยมในการทำงานด้านผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ เป็นตัวแปรที่จำแนก

การเลือกสาขาวิชาของนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ ออกจากสาขาวิชาการศึกษา

สุภาพร คูพิมาย (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี: กรณีศึกษาคณะบริหารธุรกิจมหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจมหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาที่เข้าศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประจำปีการศึกษา 2549 จำนวน 354 คน ผลการวิจัยพบว่า

ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษาโดยภาพรวม นักศึกษาให้คะแนนเฉลี่ยปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจสูงสุด อยู่ในระดับแรงจูงใจมาก ได้แก่ สาขาวิชาเปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน รองลงมา ได้แก่ การเป็นที่ยอมรับของสังคม และสาขาวิชาเปิดสอนตรงตามความต้องการของนักศึกษา สำหรับการวิเคราะห์เป็นรายด้านสามารถสรุปผลได้ดังนี้

ด้านทัศนคติ ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจสูงสุดของนักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับแรงจูงใจมาก ได้แก่ การเป็นที่ยอมรับของสังคม

ด้านสถานที่ ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจสูงสุดของนักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับแรงจูงใจมาก ได้แก่ ความสะดวกในการหาที่พักอาศัย

ด้านการศึกษา ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจสูงสุดของนักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับแรงจูงใจมาก ได้แก่ สาขาวิชาเปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

ด้านค่าใช้จ่าย ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจสูงสุดของนักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับแรงจูงใจมาก ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการศึกษา

วิจัย กองอุดม (อ้างถึงใน ทศพล ผลประเสริฐ 2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสายสามัญของนักศึกษา ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอศรีเชียงใหม่จังหวัดหนองคาย ที่มีเพศและการศึกษาแตกต่างกัน ตามกรอบแนวคิด 6 ด้าน คือเหตุผลส่วนตัว ด้านหน้าที่การงาน ด้านการศึกษา ด้านสถาบัน ด้านหลักสูตร และด้านอิทธิพลของคนและสื่อ พบว่า นักศึกษาจำแนกตามเพศและการศึกษา มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสายสามัญที่ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน โดยรวมและเป็นรายด้านทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับมาก นักศึกษาที่เพศแตกต่างกันและนักศึกษาที่ศึกษาในระดับการศึกษาต่างกัน ให้ความสำคัญกับปัจจัยแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน และยังพบอีกว่า ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและระดับการศึกษาต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสายสามัญ

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อให้การศึกษาในครั้งนี้มีประสิทธิภาพ และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้ทำการศึกษายังได้กำหนดระเบียบวิธีการดำเนินการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนต่างๆ ในจังหวัดเพชรบุรี ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 และเขต 2 จำนวน 8,358 คน

กลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดตัวอย่าง ใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีตามแนวความคิดของ Taro Yamane คือสูตรของ Taro Yamane (สิน พันธุ์พินิจ 2549: 133)

$$\text{ดังนี้} \quad n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

เมื่อ $n =$ จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง

$N =$ จำนวนของประชากร

$e =$ ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้น

สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษาต้องการระดับความเชื่อมั่น 95% และยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5%

$$\text{แทนค่าจะได้ดังนี้} \quad N = 8,358$$

$$e = 0.05$$

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น} \quad n &= \frac{N}{1 + Ne^2} \\ n &= \frac{8,358}{1 + 8,358(0.05)^2} \\ n &= 399.95 \approx 400 \end{aligned}$$

จากการคำนวณ ได้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) ซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างที่สามารถเลือกใครก็ได้เพื่อสอบถามข้อมูลที่ต้องการ ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ ผู้ทำการศึกษาได้แจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ชุด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ ซึ่งประกอบด้วยคำถามจำนวน 8 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับ เพศ ระดับชั้น การศึกษาปัจจุบัน แผนการเรียน ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) อาชีพของบิดา มารดา รายได้ของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 ประกอบด้วยคำถามจำนวน 5 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามที่สอบถามความประสงค์ต่อการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เหตุผลของการเลือกหรือไม่เลือกศึกษาต่อ และสอบถามเกี่ยวกับสถาบันและคณะวิชาที่ต้องการศึกษาต่อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามที่สอบถามเกี่ยวกับการให้ความสำคัญในปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา เช่น ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา, ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ของคณะวิชา, ปัจจัยด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของคณะวิชา ซึ่งเป็นคำถามแบบปลายปิด โดยกำหนดลำดับค่าเฉลี่ยความสำคัญของนักศึกษาตามแนวของไลเกอร์ต์ (คุณชาติ รื่นรัมย์ 2549 : 122-124)

โดยแบ่งการให้คะแนนออกเป็น 5 ระดับ

ปัจจัยที่ให้ความสำคัญมากที่สุดให้	5	คะแนน
ปัจจัยที่ให้ความสำคัญมากให้	4	คะแนน
ปัจจัยที่ให้ความสำคัญปานกลางให้	3	คะแนน
ปัจจัยที่ให้ความสำคัญน้อยให้	2	คะแนน
ปัจจัยที่ให้ความสำคัญน้อยที่สุด	1	คะแนน

ตอนที่ 4 เป็นคำถามปลายเปิดถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

การทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ (Reliability) ของเครื่องมือหรือความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษามีดังนี้

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ผู้ทำการศึกษาได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดาวลอย กาญจนมณีเสถียร ตรวจสอบเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Content Validity) และ โครงสร้างของแบบสอบถาม (Construct Validity)

2. การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามดังกล่าวไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งมีคุณสมบัติและพฤติกรรมคล้ายคลึงประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษา และนำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมาทำการทดสอบความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์ อัลฟา เท่ากับ 0.9201 จึงทราบว่าแบบสอบถามใช้ได้จริง เพราะค่าที่ได้มากกว่า 0.75 (ลิน พันธุ์พินิจ 2549 : 191-193)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาคั้งนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) ข้อมูลทุติยภูมิ

ในการศึกษาคั้งนี้ ผู้ทำการศึกษาได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลทางด้านเอกสาร เพื่อเป็นการทบทวนว่ามีผู้ศึกษาและวิจัยท่านใดบ้างเคยศึกษาประเด็นนี้ไว้บ้าง เพื่อหากรอบแนวความคิด ทฤษฎีในการนำมาวางกรอบและวิเคราะห์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษา เพื่อให้การศึกษามีความสมบูรณ์ โดยผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารทางวิชาการต่างๆ ได้แก่ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ หนังสือ เอกสารรายงานต่าง ๆ และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต (Internet) ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในคณะวิชาต่าง ๆ หรือมหาวิทยาลัยต่างๆ

2) ข้อมูลปฐมภูมิ

ผู้ทำการศึกษาได้ทำการเก็บข้อมูลภาคสนามด้วยวิธีการแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนต่างๆ ในจังหวัดเพชรบุรีที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี จำนวน 400 คน โดยการสุ่มเลือกตัวอย่างเป็นการสุ่มเลือกตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) ผู้ทำการศึกษาวิจัยได้ทำการพิจารณาว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมสามารถให้คำตอบแก่ผู้ทำการศึกษาได้ ซึ่งสถานที่ในการเก็บข้อมูลคือโรงเรียนมัธยมในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ซึ่งผู้ทำการศึกษาใช้วิธีการคัดเลือกโรงเรียนโดยใช้วิธีการสุ่มเลือกโรงเรียน โดยเฉพาะจงเฉพาะโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ (มีจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมากกว่า 500 คนขึ้นไป ประกอบด้วย โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี โรงเรียนคงคาราม โรงเรียนวัดจันทราวาส(สุขประसारาชูร์) โรงเรียนบ้านลาดวิทยา โรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี) เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่มีความหลากหลาย เพื่อศึกษาข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามถึงการให้ระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลและเกณฑ์ในการให้คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามหรืออธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูลหรือตัวแปรในการวิจัย สถิติที่ใช้คือ ความถี่ ค่าเฉลี่ยและร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการให้คะแนนความสำคัญของปัจจัยที่ใช้ในการเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะวิชาต่าง ๆ ในระดับอุดมศึกษา มีแบ่งการให้คะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ปัจจัยที่ให้ความสำคัญมากที่สุดให้	5	คะแนน
ปัจจัยที่ให้ความสำคัญมากให้	4	คะแนน
ปัจจัยที่ให้ความสำคัญปานกลางให้	3	คะแนน
ปัจจัยที่ให้ความสำคัญน้อยให้	2	คะแนน
ปัจจัยที่ให้ความสำคัญน้อยที่สุด	1	คะแนน

ซึ่งผู้ทำการศึกษาใช้เกณฑ์ประเมินแบ่งอันดับชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อันดับภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้นที่ต้องการ}} \\ &= \frac{5-1}{5} = 0.80 \end{aligned}$$

ดังนั้นเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายระดับความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในคณะวิชาในระดับอุดมศึกษา ได้กำหนดเป็นช่วงคะแนนไว้เท่า ๆ กัน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	หมายถึงให้ระดับความสำคัญมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	หมายถึงให้ระดับความสำคัญมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	หมายถึงให้ระดับความสำคัญปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	หมายถึงให้ระดับความสำคัญน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึงให้ระดับความสำคัญน้อยที่สุด

ขั้นตอนการดำเนินการศึกษา

1. กำหนดหัวข้อการศึกษาที่ต้องการจะศึกษา
2. เสนอหัวข้อการศึกษาให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษา
3. หลังจากได้รับอนุมัติแล้ว จึงเริ่มทำการประมวลแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ที่เป็นองค์ความรู้ที่จะนำมาใช้ในการทำการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมของผู้วิจัยรายอื่นๆ กำหนดแนวคิดและเริ่มทำบทที่1-3
4. ส่งงานการศึกษาให้อาจารย์ตรวจและทำการแก้ไขเป็นระยะ
5. แจกแบบสอบถามเพื่อทำการทดสอบแบบสอบถาม
6. ทำการแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูล และเมื่อได้ข้อมูลแล้วก็ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล
7. นำแบบสอบถามที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล ทำการประมวลผล

ข้อมูล

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 4 ผลการการศึกษา

ผู้ศึกษาได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาเรื่อง “การศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเพชรบุรี” เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย จำแนกออกเป็น 4 ตอน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความต้องการในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเพชรบุรีจำนวน 400 คน ได้วิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ ระดับชั้นการศึกษา แผนการเรียน ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม โดยนำเสนอข้อมูลเป็นความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดในตารางที่ 1 และ 2 ดังนี้

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ระดับชั้น แผนการเรียน ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	160	40
หญิง	240	60

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ระดับชั้น		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	140	35
มัธยมศึกษาปีที่ 5	132	33
มัธยมศึกษาปีที่ 6	128	32
แผนการเรียน		
วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	160	40
ศิลป์-คำนวณ	103	25.8
ศิลป์-ภาษา	137	34.3
อื่น ๆ	0	0
ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม		
ต่ำกว่า 2.00	21	5.3
2.00 - 2.50	98	24.5
2.51 - 3.00	105	26.3
3.01 - 3.50	100	25
3.51 - 4.00	76	19

จากตารางที่ 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 60 เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 40

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมาเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 33 และน้อยที่สุดเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 32

ผู้ตอบแบบสอบถามเรียนสายวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาเรียนสายศิลป์-ภาษา คิดเป็นร้อยละ 34.3 และน้อยที่สุดเรียนสายศิลป์-คำนวณ คิดเป็นร้อยละ 25.8

ผู้ตอบแบบสอบถามมีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.3 รองลงมาคือ มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01-3.50 คิดเป็นร้อยละ 25 มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-2.50 คิด

เป็นร้อยละ 24.5 และมีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.51-4.00 คิดเป็นร้อยละ 19 ตามลำดับและน้อยที่สุดมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 คิดเป็นร้อยละ 5.3

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของบิดามารดา และผู้รับผิดชอบค่าเล่าเรียนในปัจจุบัน

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพของบิดา		
รับราชการ	76	19
ธุรกิจส่วนตัว	93	24
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	13	3.3
พนักงานบริษัท	13	3.3
เกษตรกร	56	14
รับจ้าง	125	31.3
อื่น ๆ	21	5.3
อาชีพของมารดา		
รับราชการ	47	11.8
ธุรกิจส่วนตัว	138	34.5
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	7	1.8
พนักงานบริษัท	9	2.3
เกษตรกร	48	12
รับจ้าง	134	33.5
อื่น ๆ	17	4.3

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ของบิดาและมารดา		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	105	26.3
10,001 – 15,000 บาท	81	20.3
15,001 – 20,000 บาท	59	14.8
20,000 – 25,000 บาท	32	8
25,001 – 30,000 บาท	46	11.5
30,000 บาทขึ้นไป	76	19
ผู้รับผิดชอบค่าเล่าเรียน		
บิดา,มารดา	363	90.8
ญาติ	16	4
กองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา	18	4.5
ทุนต่อเนื่องจากมูลนิธิหรือองค์กรต่างๆ	3	0.8
อื่นๆ	0	0

จากตารางที่ 2 ผู้ตอบแบบสอบถามมีบิดาประกอบอาชีพรับจ้างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.1 รองลงมาประกอบธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 24 ถัดลงมาเป็นรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 19 เกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 14 ประกอบอาชีพอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 5.3 และน้อยที่สุดเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 3.3 และพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 3.3

ผู้ตอบแบบสอบถามมีมารดาประกอบธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาประกอบอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 33.5 เกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 12 รับราชการ คิดเป็นร้อยละ 11.8 ประกอบอาชีพอื่น คิดเป็นร้อยละ 4.3 เป็นพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ และน้อยที่สุดเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 1.8

รายได้ของบิดามารดา รวมกันของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.3 รองลงมา มีรายได้อยู่ที่ 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.3 ต่อมา มีรายได้ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 19 มีรายได้ 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.8 มีรายได้ 25,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.5 และน้อยที่สุดมีรายได้ 20,001-25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 8

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีผู้รับผิดชอบค่าเล่าเรียนในปัจจุบันเป็นบิดา,มารดา คิดเป็นร้อยละ 90.8 รองลงมาเป็นกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 4.5 เป็นญาติ คิดเป็นร้อยละ 4 และน้อยที่สุดเป็นทุนต่อเนื่องจากมูลนิธิหรือองค์กรต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตอนที่ 2 ความต้องการในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาและความต้องการเข้าศึกษาต่อในคณะ วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความประสงค์ที่จะเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา และเหตุผลที่เลือกศึกษาต่อและเหตุผลที่ไม่ศึกษาต่อ

เรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
ความประสงค์ในการศึกษาต่อ		
มีความประสงค์จะศึกษาต่อ	371	92.8
ไม่มีความประสงค์จะศึกษาต่อ	29	7.3
เหตุผลที่ไม่ศึกษาต่อ		
ไม่มีค่าใช้จ่ายเพียงพอ	13	44.8
ต้องช่วยงานของครอบครัว	11	37.9
ต้องการประกอบอาชีพทันที	10	34.5
อื่น ๆ	5	17.2
เหตุผลที่ศึกษาต่อ		
ต้องการประกอบอาชีพในสาขาที่สนใจเรียน	302	81.4
เพราะความประสงค์ของผู้ปกครอง	15	4
ต้องการพัฒนาตนเองให้เป็นที่ยอมรับของสังคม	52	14
อื่น ๆ	2	0.5

จากตารางที่ 3 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความประสงค์จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 92.8 และไม่มีความประสงค์จะศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 7.3

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่มีความประสงค์จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่มีเหตุผล คือไม่มีค่าใช้จ่ายเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมาคือ ต้องช่วยงานครอบครัว ร้อยละ 37.9 ต้องการประกอบอาชีพทันที ร้อยละ 34.5 และเหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 17.2 ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความประสงค์จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามีเหตุผลคือ ต้องการประกอบอาชีพในสาขาที่ตนเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.4 รองลงมาเพราะต้องการพัฒนาตนเองให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ร้อยละ 14 เพราะความประสงค์ของผู้ปกครอง ร้อยละ 4 และเหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถาบันอุดมศึกษาและคณะวิชาที่สนใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

เรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันอุดมศึกษาที่สนใจ		
มหาวิทยาลัยปิดของรัฐ	259	69.8
มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ	19	5.1
มหาวิทยาลัยเอกชน	18	4.9
มหาวิทยาลัยราชภัฏ	60	16.2
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	11	3.0
อื่น ๆ	4	1.1

คณะวิชาที่สนใจ		
คณะวิศวกรรมศาสตร์	30	8.1
คณะแพทยศาสตร์	24	6.5
คณะพยาบาลศาสตร์	33	8.9
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	13	3.5
คณะนิติศาสตร์	33	8.9
คณะรัฐศาสตร์	15	4.0

เรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
คณะวิชาที่สนใจ		
คณะวิทยาศาสตร์	6	1.6
คณะบริหารธุรกิจ	20	5.4
คณะบัญชี	17	4.6
คณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์	13	3.5
คณะอักษรศาสตร์	31	8.4
คณะมนุษยศาสตร์	11	3.0
คณะศิลปศาสตร์	36	9.7
คณะวิทยาการจัดการ	16	4.3
คณะสัตวแพทยศาสตร์	4	1.1
คณะนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ ฯ	38	10.2
คณะเศรษฐศาสตร์	6	1.6
อื่นๆ	25	6.7

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความประสงค์จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ส่วนใหญ่สนใจจะศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 69.8 รองลงมาสนใจจะศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ คิดเป็นร้อยละ 16.2 สนใจจะศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 5.1 สนใจจะศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นมหาวิทยาลัยเอกชน คิดเป็นร้อยละ 4.9 สนใจจะศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล คิดเป็นร้อยละ 3.0 ตามลำดับ และน้อยที่สุดสนใจจะศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 1.1

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความประสงค์ที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสนใจจะศึกษาต่อในคณะนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ การสื่อสารมวลชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.2 รองลงมาสนใจจะศึกษาในคณะศิลปศาสตร์ ร้อยละ 9.7 คณะพยาบาลศาสตร์ ร้อยละ 8.9 คณะนิติศาสตร์ ร้อยละ 8.9 คณะอักษรศาสตร์ ร้อยละ 8.4 คณะวิศวกรรมศาสตร์ ร้อยละ 8.1 คณะอื่นๆ ร้อยละ 6.7 คณะแพทยศาสตร์ ร้อยละ 6.5 คณะบริหารธุรกิจ ร้อยละ 5.4 คณะบัญชี ร้อยละ 4.6 คณะวิทยาการจัดการ ร้อยละ 4.3 คณะรัฐศาสตร์ ร้อยละ 4.0 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ร้อยละ 3.5 คณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ร้อยละ 3.5 คณะมนุษยศาสตร์ ร้อยละ 3.0 คณะวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 1.6 คณะเศรษฐศาสตร์ ร้อยละ 1.6 ตามลำดับ และน้อยที่สุดสนใจจะศึกษาต่อในคณะสัตวแพทยศาสตร์ ร้อยละ 1.1

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ด้านการเรียนการสอน

ปัจจัยด้านการเรียนการสอน	ระดับการให้ความสำคัญ					\bar{x}	S.D	ระดับความสำคัญ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1.หลักสูตรการศึกษาตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน	87 (23.5)	123 (32.2)	128 (34.5)	28 (7.5)	5 (1.3)	3.70	0.95	มาก
2.หลักสูตรการเรียนการสอนตรงกับความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา	118 (31.8)	125 (33.7)	94 (25.3)	30 (8.1)	4 (1.1)	3.87	0.99	มาก
3.มีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย	89 (24.0)	152 (41.0)	92 (24.8)	30 (8.1)	8 (2.2)	3.77	0.98	มาก
รวม						3.78	0.97	มาก

จากตารางที่ 5 เป็นการแสดง ปัจจัยด้านการเรียนการสอน พบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญอยู่ในระดับ มาก ประกอบด้วย หลักสูตรการเรียนการสอนตรงกับความต้องการที่จะศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ($\bar{x} = 3.87$) และมีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่มีความทันสมัย ($\bar{x} = 3.77$) หลักสูตรการศึกษาตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ($\bar{x} = 3.70$) ค่าเฉลี่ยโดยรวมของปัจจัยด้านการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$)

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ
ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อ
ระดับอุดมศึกษา ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา

ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา	ระดับการให้ความสำคัญ					\bar{x}	S.D	ระดับ ความ สำคัญ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1.ค่าหน่วยกิตหรือค่าลงทะเบียนเรียน	72 (19.4)	104 (28.0)	140 (37.7)	46 (12.4)	9 (2.4)	3.50	1.01	มาก
2.ค่าใช้จ่ายในการสมัคร	51 (13.7)	97 (26.1)	160 (43.1)	52 (14.0)	11 (3.0)	3.34	0.98	ปาน กลาง
3.ค่าใช้จ่ายส่วนตัว เช่น ค่าเสื้อผ้า ของใช้ ส่วนตัว	67 (18.1)	97 (26.1)	149 (40.2)	43 (11.6)	15 (4.0)	3.43	1.04	มาก
รวม						3.42	1.01	มาก

จากตารางที่ 6 เป็นการแสดง ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีระดับ
ความสำคัญอยู่ในระดับ มาก ประกอบด้วย ค่าหน่วยกิตหรือค่าลงทะเบียนเรียน ($\bar{x} = 3.50$)
ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ($\bar{x} = 3.43$) และปัจจัยที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ประกอบด้วย
ค่าใช้จ่ายในการสมัคร ($\bar{x} = 3.34$) ค่าเฉลี่ยโดยรวมของปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา อยู่ในระดับ
มาก ($\bar{x} = 3.42$)

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ
ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อ
ระดับอุดมศึกษา ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม	ระดับการให้ความสำคัญ					\bar{x}	S.D	ระดับ ความ สำคัญ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1.สถานที่ตั้งของคณะวิชามีการเดินทางสะดวก	54 (14.6)	154 (41.5)	126 (34.0)	26 (7.0)	11 (3.0)	3.58	0.92	มาก
2.ระยะทางในการเดินทางจากภูมิลำเนาไม่ไกลมากนัก	52 (14.0)	137 (36.9)	124 (33.4)	47 (12.7)	11 (3.0)	3.46	0.98	มาก
3.แหล่งที่ตั้งของคณะวิชาใกล้แหล่งชุมชน	51 (13.7)	115 (31.0)	135 (36.4)	50 (13.5)	20 (5.4)	3.34	1.05	ปาน กลาง
4.เนื้อที่บริเวณคณะวิชามีความกว้างขวาง	47 (12.7)	126 (34.0)	142 (38.3)	26 (7.0)	30 (8.1)	3.50	2.88	มาก
5.บรรยากาศในคณะวิชา เช่น บริเวณอาคารเรียนมีความร่มรื่น	79 (21.3)	146 (39.4)	95 (25.6)	43 (11.6)	8 (2.2)	3.66	1.01	มาก
6.ห้องเรียนมีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น มีการติดตั้งเครื่องปรับอากาศ	65 (17.5)	116 (31.3)	129 (34.8)	55 (14.8)	6 (1.6)	3.48	0.96	มาก
7.ขนาดของห้องเรียน เช่น มีความกว้างขวาง ไม่อึดอัด	74 (19.9)	145 (39.1)	108 (29.1)	38 (10.2)	6 (1.6)	3.66	0.96	มาก
8.มีแหล่งในการศึกษาหาความรู้ เช่น ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์	134 (36.1)	113 (30.5)	88 (23.7)	30 (8.1)	6 (1.6)	3.91	1.03	มาก
รวม						3.57	1.22	มาก

จากตารางที่ 7 เป็นการแสดง ปัจจัยอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม พบว่า ปัจจัยที่มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ประกอบด้วยมีแหล่งในการศึกษาหาความรู้ เช่น ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ ($\bar{x} = 3.91$) บรรยากาศในคณะวิชา ($\bar{x} = 3.66$) ขนาดของห้องเรียน ($\bar{x} = 3.66$) สถานที่ตั้งของคณะวิชามีการเดินทางสะดวก ($\bar{x} = 3.58$) เนื้อที่บริเวณคณะวิชามีความกว้างขวาง ($\bar{x} = 3.50$) ห้องเรียนมีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น มีการติดตั้งเครื่องปรับอากาศ ($\bar{x} = 3.48$) ระยะทางในการเดินทางจากภูมิลำเนาไม่ไกลมากนัก ($\bar{x} = 3.46$) และมีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง คือ แหล่งที่ตั้งของคณะวิชาใกล้แหล่งชุมชน ($\bar{x} = 3.34$) ค่าเฉลี่ยโดยรวมของปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.57$)

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ
ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อ
ระดับอุดมศึกษา ด้านสวัสดิการต่างๆ

ปัจจัยด้านสวัสดิการต่าง ๆ	ระดับการให้ความสำคัญ					\bar{x}	S.D	ระดับ ความ สำคัญ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1.มีโรงอาหารนักศึกษา ร้านจำหน่ายอาหาร และเครื่องดื่ม และร้านจำหน่ายเครื่องใช้ ส่วนตัว	75 (20.2)	147 (39.6)	112 (30.2)	28 (7.5)	9 (2.4)	3.68	0.96	มาก
2.มีหอพักนักศึกษา	82 (22.1)	153 (41.2)	104 (28.0)	29 (7.8)	3 (0.8)	3.76	0.91	มาก
3.มีร้านซักอบรีด และเครื่องซักผ้าหยอด เหรียญอัตโนมัติ	47 (12.7)	139 (37.5)	140 (37.7)	39 (10.5)	6 (1.6)	3.57	1.78	มาก
4.มีห้องพยาบาลและเจ้าหน้าที่พยาบาลให้ คำปรึกษาเรื่องปัญหาสุขภาพ	65 (17.5)	157 (42.3)	113 (30.5)	31 (8.4)	5 (1.3)	3.86	2.86	มาก
5.มีสถานที่ในการออกกำลังกาย เช่น สนาม ฟุตบอล	82 (22.1)	152 (41.0)	108 (29.1)	24 (6.5)	5 (1.3)	3.95	2.95	มาก
6.สามารถกู้ยืมเงินจากกองทุนกู้ยืมเพื่อ การศึกษาได้	97 (26.1)	127 (34.2)	110 (29.6)	29 (7.8)	8 (2.2)	3.74	1.00	มาก
7.มีทุนการศึกษาต่าง ๆ เช่น ทุนเรียนดี	117 (31.5)	139 (37.5)	83 (22.4)	27 (7.3)	5 (1.3)	3.91	0.97	มาก
รวม						3.78	1.63	มาก

จากตารางที่ 8 เป็นการแสดง ปัจจัยด้านสวัสดิการต่าง ๆ พบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญ
ระดับมาก ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการมีสถานที่ในการออกกำลังกาย ($\bar{x} = 3.95$) ปัจจัยด้านการ
มีทุนการศึกษา ($\bar{x} = 3.91$) ปัจจัยด้านการมีห้องพยาบาลและเจ้าหน้าที่พยาบาล ให้คำปรึกษาเรื่อง
ปัญหาสุขภาพ ($\bar{x} = 3.86$) ปัจจัยด้านการมีหอพักนักศึกษา (3.76) ปัจจัยด้านการสามารถกู้ยืมเงิน
จากกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา ($\bar{x} = 3.74$) ปัจจัยด้านการมีโรงอาหารนักศึกษา ร้านจำหน่าย
อาหารและเครื่องดื่ม และร้านจำหน่ายเครื่องใช้ส่วนตัว ($\bar{x} = 3.68$) ปัจจัยด้านการมีร้านซัก อบ รีด
และเครื่องซักผ้าหยอดเหรียญอัตโนมัติ ($\bar{x} = 3.57$) ค่าเฉลี่ยโดยรวมของปัจจัยด้านสวัสดิการต่างๆ
อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$)

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ
ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อ
ระดับอุดมศึกษา ด้านสังคมและครอบครัว

ปัจจัยด้านสังคมและครอบครัว	ระดับการให้ความสำคัญ					\bar{x}	S.D	ระดับ ความ สำคัญ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1.เลือกเรียนตามคำแนะนำของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง	28 (7.5)	106 (28.6)	120 (32.3)	90 (24.3)	27 (7.3)	3.05	1.06	ปาน กลาง
2.เลือกเรียนตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ ปรึกษา,อาจารย์แนะแนว	24 (6.5)	92 (24.8)	146 (39.4)	80 (21.6)	29 (7.8)	3.01	1.02	ปาน กลาง
3.เลือกเรียนตามเพื่อน	19 (5.1)	60 (16.2)	107 (28.8)	80 (21.6)	105 (28.3)	2.48	1.20	น้อย
4.ได้รับคำแนะนำจากคนรู้จัก	17 (4.6)	80 (21.6)	123 (33.2)	106 (28.6)	45 (12.1)	2.78	1.06	ปาน กลาง
รวม						2.83	1.09	ปาน กลาง

จากตารางที่ 9 เป็นการแสดง ปัจจัยด้านสังคมและครอบครัว พบว่า ปัจจัยที่มี
ความสำคัญอยู่ในระดับ มาก ประกอบด้วย การเลือกเรียนตามคำแนะนำของบิดา มารดาหรือ
ผู้ปกครอง ($\bar{x} = 3.05$) เลือกเรียนตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา, อาจารย์แนะแนว ($\bar{x} = 3.01$)
ปัจจัยที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง คือ ได้รับคำแนะนำจากคนรู้จัก ($\bar{x} = 2.78$) ปัจจัยที่มี
ความสำคัญอยู่ในระดับน้อย ประกอบด้วย การเลือกเรียนตามเพื่อน ($\bar{x} = 2.48$) ค่าเฉลี่ยโดยรวม
ของปัจจัยด้านสังคมและครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.83$)

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ
ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อ
ระดับอุดมศึกษา ด้านการประชาสัมพันธ์ของคณะวิชา

ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ของคณะวิชา	ระดับการให้ความสำคัญ					\bar{x}	S.D	ระดับ ความ สำคัญ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1.การประชาสัมพันธ์ของคณะวิชาผ่านทาง สื่อต่าง ๆ	53 (14.3)	112 (30.2)	155 (41.8)	41 (11.1)	10 (2.7)	3.42	0.96	มาก
2.การประชาสัมพันธ์ของคณะวิชาผ่านทาง งานแนะแนวของโรงเรียน	64 (17.3)	145 (39.1)	121 (32.6)	34 (9.2)	7 (1.9)	3.61	0.94	มาก
3.การจัดงานเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการและ กิจกรรมของนักศึกษา	75 (20.2)	122 (32.9)	145 (39.1)	21 (5.7)	8 (2.2)	3.63	0.94	มาก
รวม						3.55	0.95	มาก

จากตารางที่ 10 เป็นการแสดง ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ของคณะวิชา พบว่า
ปัจจัยที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย การจัดงานเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการและ
กิจกรรมของนักศึกษา ($\bar{x} = 3.63$) การประชาสัมพันธ์ของคณะวิชาผ่านงานแนะแนวของ
โรงเรียน ($\bar{x} = 3.61$) การประชาสัมพันธ์ของคณะวิชาผ่านทางสื่อต่างๆ ($\bar{x} = 3.42$) ค่าเฉลี่ย
โดยรวมของปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ของคณะวิชา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.55$)

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ
ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อ
ระดับอุดมศึกษา ด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของคณะวิชา

ปัจจัยด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของคณะ วิชา	ระดับการให้ความสำคัญ					\bar{x}	S.D	ระดับ ความ สำคัญ
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1.คณะมีชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดี เป็นที่ ยอมรับในวงการการศึกษา	88 (23.7)	115 (31.0)	113 (30.5)	45 (12.1)	10 (2.7)	3.61	1.06	มาก
2.ชื่อเสียงเกี่ยวกับผลงานการแข่งขันทางด้าน วิชาการของนักศึกษา	76 (20.5)	124 (33.4)	117 (31.5)	41 (11.1)	13 (3.5)	3.56	1.04	มาก
3.คณาจารย์ในคณะมีชื่อเสียง มีความรู้ ความสามารถ	83 (22.4)	139 (37.5)	99 (26.7)	44 (11.9)	6 (1.6)	3.67	1.00	มาก
4.คณาจารย์ในคณะมีความเหมาะสมทั้ง วิทยุติและคุณวุฒิ	93 (25.1)	155 (42.0)	97 (26.1)	15 (4.0)	10 (2.7)	3.83	0.94	มาก
รวม						3.67	1.01	มาก

จากตารางที่ 11 เป็นการแสดง ปัจจัยด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของคณะวิชา พบว่า
ปัจจัยที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย คณาจารย์ในคณะวิชามีความเหมาะสมทั้ง
วิทยุติและคุณวุฒิ ($\bar{x} = 3.83$) คณาจารย์ในคณะมีชื่อเสียง มีความรู้ ความสามารถ ($\bar{x} = 3.67$)
คณะมีชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดี เป็นที่ยอมรับในวงการการศึกษา ($\bar{x} = 3.61$) ชื่อเสียงเกี่ยวกับผลงาน
การแข่งขันทางด้านวิชาการของนักศึกษา ($\bar{x} = 3.56$) ค่าเฉลี่ยโดยรวมของปัจจัยด้านชื่อเสียงและ
ภาพลักษณ์ของคณะวิชา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$)

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 4 ทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 เพศที่แตกต่างกันให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจในการเลือกคณะวิชาที่แตกต่างกัน

H_0 : เพศที่แตกต่างกันจะให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจในการเลือกคณะวิชาที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกันจะให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจในการเลือกคณะวิชาที่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ทดสอบ Mann-Whitney U Test พบว่า ค่า p-value. = $0.477 > 0.05$ ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 กล่าวได้ว่า เพศที่แตกต่างกันจะให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจในการเลือกคณะวิชาที่ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 2 แผนการเรียนของนักเรียนที่แตกต่างกันมีผลต่อการให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจในการเลือกคณะวิชาที่แตกต่างกัน

H_0 : แผนการเรียนของนักเรียนที่แตกต่างกันจะให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจในการเลือกคณะวิชาที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : แผนการเรียนของนักเรียนที่แตกต่างกันจะให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจในการเลือกคณะวิชาที่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ทดสอบ K-Independent Samples พบว่า ค่า p-value. = $0.798 > 0.05$ ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 กล่าวได้ว่า แผนการเรียนของนักเรียนที่แตกต่างกันจะให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจในการเลือกคณะวิชาที่ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 3 ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนที่แตกต่างกันมีผลต่อการให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจในการเลือกคณะวิชาที่แตกต่างกัน

H_0 : ผลการเรียนของนักเรียนที่แตกต่างกันจะให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจในการเลือกคณะวิชาที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผลการเรียนของนักเรียนที่แตกต่างกันจะให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจในการเลือกคณะวิชาที่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ทดสอบ K-Independent Samples พบว่า ค่า p-value. = $0.000 < 0.05$ ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 กล่าวได้ว่า ผลการเรียนของนักเรียนที่แตกต่างกันจะให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจในการเลือกคณะวิชาที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 4 รายได้รวมของบิดาและมารดาของนักเรียนที่แตกต่างกันมีผลต่อการให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจในการเลือกคณะวิชาที่แตกต่างกัน

H_0 : รายได้รวมของบิดาและมารดาของนักเรียนที่แตกต่างกันจะให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจในการเลือกคณะวิชาที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้รวมของบิดาและมารดาของนักเรียนที่แตกต่างกันจะให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจในการเลือกคณะวิชาที่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ทดสอบ K-Independent Samples พบว่า ค่า $p\text{-value.} = 0.073 > 0.05$ ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 กล่าวได้ว่า รายได้รวมของบิดาและมารดาของนักเรียนที่แตกต่างกันจะให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจในการเลือกคณะวิชาที่ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษา เรื่องการศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาและศึกษาถึงการให้ระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ขอบเขตการศึกษาในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2551 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในจังหวัดเพชรบุรีและสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี โดยทำการแจกแบบสอบถามทั้งสิ้นจำนวน 400 ชุด ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาครบถ้วน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ ซึ่งประกอบด้วยคำถามจำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 2 ความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยและคณะวิชาที่สนใจศึกษาต่อ เป็นแบบสอบถามปลายปิดจำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามที่สอบถามเกี่ยวกับการให้ความสำคัญในปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา เป็นคำถามปลายปิดจำนวน 32 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา

สรุปผลการศึกษา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS: ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

แบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบไปด้วยเพศ ระดับชั้นการศึกษา แผนการเรียน คะแนนเฉลี่ยสะสม อาชีพบิดา-มารดา รายได้ของบิดาและมารดา รวมทั้งเงินเดือน ค่าเล่าเรียนปัจจุบันอยู่ในความรับผิดชอบของใคร

แบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัย และคณะวิชาที่สนใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา

แบบสอบถาม ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านสวัสดิการต่าง ๆ ปัจจัยด้านสังคมและครอบครัว ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ของคณะวิชา ปัจจัยด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของคณะวิชา ใช้วิธีค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

1. จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง ร้อยละ 60 เพศชาย ร้อยละ 40 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุด ร้อยละ 35 น้อยที่สุดเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 32 นักเรียนส่วนใหญ่เรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ร้อยละ 40 และเรียนแผนศิลป์-คำนวณ น้อยที่สุด ร้อยละ 25.8 และนักเรียนส่วนใหญ่มีผลการเรียนสะสมอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 มากที่สุด ร้อยละ 26.3 และผลการเรียนสะสมต่ำกว่า 2.00 น้อยที่สุด ร้อยละ 5.3 บิดามีอาชีพรับจ้างมากที่สุด ร้อยละ 31.3 และมีอาชีพพนักงานบริษัทและพนักงานรัฐวิสาหกิจน้อยที่สุด ร้อยละ 3.3 เท่ากัน มารดาประกอบธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด ร้อยละ 34.5 และมีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจน้อยที่สุด ร้อยละ 1.8 รายได้บิดาและมารดา รวมกันต่ำกว่า 10,000 บาทมากที่สุด ร้อยละ 26.3 และรายได้อยู่ระหว่าง 20,000-25,000 บาทน้อยที่สุด ร้อยละ 8.0 มีบิดา, มารดาเป็นผู้รับผิดชอบค่าเล่าเรียนมากที่สุด ร้อยละ 98.8 และมีทุนต่อเนื่องจากมูลนิธิหรือองค์กรต่าง ๆ เป็นผู้รับผิดชอบค่าเล่าเรียนน้อยที่สุด ร้อยละ 0.8

2. จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนใหญ่มีความประสงค์ที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา จำนวน 371 คน คิดเป็นร้อยละ 92.8 โดยมีเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อเพราะ ต้องการประกอบอาชีพในสาขาที่สนใจเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.4 และเหตุผลอื่น ๆ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.5 และพบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่มีความประสงค์ที่จะเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 โดยมีให้เหตุผลว่าไม่มีค่าใช้จ่ายเพียงพอมากที่สุด ร้อยละ 44.8 และเหตุผลอื่น ๆ น้อยที่สุด ร้อยละ 17.2

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความประสงค์จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา จำนวน 371 คน ส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 69.8 และน้อยที่สุดต้องการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาประเภทอื่น ๆ ร้อยละ 1.1 คณะวิชาที่ต้องการเข้าศึกษาต่อมากที่สุดคือ คณะนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ และการสื่อสารมวลชน คิดเป็นร้อยละ 10.2 และคณะวิชาที่มีผู้ตอบแบบสอบถามต้องการเข้าศึกษาต่อน้อยที่สุดคือ สัตวแพทยศาสตร์ ร้อยละ 1.1

3.ปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา โดยภาพนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายให้ความสำคัญในระดับมาก ($\bar{x} = 3.49$) เมื่อจำแนกในแต่ละปัจจัยพบว่า ปัจจัยด้านการเรียนการสอนและปัจจัยด้านสวัสดิการต่าง ๆ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายให้ความสำคัญมากที่สุดเท่ากัน ($\bar{x} = 3.78$) รองลงมาคือ ปัจจัยชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของคณะ ($\bar{x} = 3.67$) ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ของคณะ ($\bar{x} = 58$) ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ($\bar{x} = 3.57$) ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ($\bar{x} = 3.42$) ปัจจัยด้านสังคมและครอบครัว ($\bar{x} = 2.83$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเพชรบุรี พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเพื่อต้องการประกอบอาชีพในสาขาที่ตนเรียน รองลงมาเพื่อความต้องการพัฒนาตนเองให้เป็นที่ยอมรับของสังคม และน้อยที่สุดคือเป็นเพราะความประสงค์ของผู้ปกครอง ซึ่งตรงกับทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของ Abraham Maslow คือการให้ความสำคัญกับการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพเพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการซื้อปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ และมนุษย์ยังต้องการศึกษาเพื่อเรียนรู้วิธีการทำให้ตนเองอยู่อย่างปลอดภัย หลังจากนั้นมนุษย์ก็ต้องการสังคม ต้องการเข้าสังคม ต้องการยอมรับจากสังคม และสุดท้ายคือความต้องการความสำเร็จในชีวิต การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการที่มนุษย์จะได้มาซึ่งปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ ทำให้มนุษย์ต้องการที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้นจนตนเองรู้สึกว่าคุณค่าตนเองนั้น ได้รับความสำเร็จในชีวิตแล้ว

นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการที่จะศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นมหาวิทยาลัยปิดของรัฐบาล และรองลงมาต้องการจะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไพศาล ธีรวงษ์ (2541) เรื่องการศึกษาความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในเขตจังหวัดพิษณุโลก และสุโขทัยและงานวิจัยของ นิภา เมธธาวิชัยและคณะ (2545) เรื่องความต้องการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏธนบุรี จังหวัดสมุทรปราการ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผลงานวิจัยของทั้งสองท่านพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ต้องการสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นอันดับแรก และรองลงมาต้องการศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปัจจัยที่นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากคือ ปัจจัยด้านการเรียนการสอนและปัจจัยด้านสวัสดิการต่างๆ มากที่สุด รองลงมาคือ

ปัจจัยชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของคุณะ ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ของคุณะ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาตามลำดับ ส่วนปัจจัยด้านสังคมและครอบครัว ถูกให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง จึงเห็นได้ว่าปัจจุบันนักเรียนมีความคิดในการเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อด้วยตนเองมากกว่าการเลือกตามความต้องการของผู้ปกครองและการเลือกเรียนตามเพื่อน

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า

1. เพศที่แตกต่างกันจะให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจในการเลือกคณะวิชาที่ไม่แตกต่างกัน ในปัจจุบันการเลือกคณะวิชาต่างๆ ในการศึกษาต่อก็ไม่มีข้อจำกัดเรื่องเพศเข้ามาเกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น คณะวิศวกรรมศาสตร์แต่เดิมนักศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นเพศชาย ปัจจุบันเปิดกว้างมากขึ้นจึงมีนักศึกษาที่เป็นเพศหญิงมากขึ้น เพศจึงไม่ใช่ข้อจำกัดในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิชาต่างๆ ซึ่งก็สอดคล้องกับงานวิจัยของวิชัย กองอุดม (2542) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสายสามัญของนักศึกษา ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย จากการศึกษพบว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีการให้ความสำคัญกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสายสามัญไม่แตกต่างกัน การตัดสินใจเลือกสาขาวิชาที่จะเรียนนับเป็นการตัดสินใจที่สำคัญ ดังนั้นไม่ว่าเพศหญิงหรือเพศชายต่างก็ให้ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกไม่แตกต่างกัน

2. แผนการเรียนของนักเรียนที่แตกต่างกันจะให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจในการเลือกคณะวิชาที่ไม่แตกต่างกัน นักเรียนส่วนใหญ่มักจะเลือกศึกษาต่อในคณะวิชาที่ตนเองชอบถนัดและตรงตามแผนการเรียนที่ตนเองเคยเรียนมาก่อน แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ นักเรียนส่วนใหญ่ก็มักจะเลือกศึกษาต่อในคณะวิชากลุ่มทางวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์สุขภาพ ส่วนแผนการเรียนศิลป์-ภาษาส่วนใหญ่ก็จะเลือกเรียนในคณะวิชากลุ่มสังคมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ซึ่งพบว่านักเรียนในแต่ละแผนการเรียนก็ให้ความสำคัญกับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกคณะวิชาอยู่ในระดับสูง ทำให้นักเรียนในแผนการเรียนที่แตกต่างกันมีการให้ความสำคัญกับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกคณะวิชาที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องผลงานวิจัยของนิภา เมธธาวิชัย และคณะ (2545) พบว่า นักเรียนในแต่ละแผนการเรียนจะให้ความสำคัญกับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกคณะวิชาที่ไม่แตกต่างกัน แต่จะมีความแตกต่างกันในเรื่องคณะวิชาที่สนใจจะศึกษาต่อ

3. ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมที่มีความแตกต่างกันมีผลต่อการให้ความสำคัญกับปัจจัยการตัดสินใจเลือกคณะวิชาที่แตกต่างกัน ปัจจุบันผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะถูกนำมาเป็นคะแนนส่วนหนึ่งในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ นักเรียนที่มีผลการเรียนไม่ดี จะไม่ค่อยให้ความสำคัญกับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเท่าไรนัก เพราะส่วนใหญ่จะตัดสินใจเลือกเรียนในคณะวิชาที่ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของตนสามารถเข้าศึกษาต่อได้ ซึ่งต่างจากนักเรียน

ที่มีผลการเรียนที่ดีที่จะมีทางเลือกในการเลือกคณะที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่มากกว่า จึงให้ความสำคัญกับปัจจัยต่างๆ ในการเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนที่ไม่ดี ซึ่งสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของพรทิพย์ คำชาย (2543) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏราชนครินทร์ พบว่าการเลือกสาขาวิชาจะมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดีจะมีความคาดหวังสูงที่จะได้ศึกษาต่อในคณะวิชาที่มีชื่อเสียง ซึ่งต่างจากนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ไม่ดีจะให้ความสำคัญกับการเลือกคณะวิชาที่ตนสามารถจะเข้าศึกษาต่อได้เท่านั้น

4. รายได้รวมของบิดาและมารดาของนักเรียนที่แตกต่างกันจะให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจในการเลือกคณะวิชาที่ไม่แตกต่างกัน จากการศึกษาผลงานวิจัยของนิภา เมธธาวิชัย และคณะ (2545) พบว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ ซึ่งมหาวิทยาลัยของรัฐมีค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่สูงมากนัก และในแต่ละสถาบันก็มีค่าใช้จ่ายอยู่ในระดับเดียวกันหรือมีความแตกต่างกันก็ไม่มาก และในปัจจุบันรัฐบาลก็เข้ามาสนับสนุนการศึกษาโดยจัดตั้งกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อให้นักศึกษาที่ประสบปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษาได้กู้ยืม ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพศาล ธีวรงค์ชัย (2541) เรื่องการศึกษาความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในเขตจังหวัดพิษณุโลก และสุโขทัย ที่พบว่ารายได้ของผู้ปกครองโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเลือกสาขาต่างๆ และระดับความสำคัญในการตัดสินใจเลือกสาขาวิชาที่จะศึกษาต่อ

การเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อนับเป็นการตัดสินใจครั้งสำคัญของการเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปลาย ดังนั้นจึงควรทำการศึกษาหาข้อมูลต่างๆ เพื่อประกอบการตัดสินใจเลือก ไม่ว่าจะเป็นด้านการเรียนการสอน ชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของคณะวิชา ค่าใช้จ่ายในการศึกษา และปัจจัยด้านอื่นๆ พยายามค้นหาทางเลือกต่างๆ ซึ่งในปัจจุบันการสื่อสารมีความก้าวหน้ามากขึ้น นักเรียนสามารถหาข้อมูลจากช่องทางในการประชาสัมพันธ์คณะวิชาต่างๆ ซึ่งมีอยู่อย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นทางหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เป็นต้น อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อหนึ่งที่ได้รับคามนิยมในหมู่วัยรุ่นเพราะเป็นความสะดวกและรวดเร็ว คณะวิชาต่างๆ จึงหันมาประชาสัมพันธ์คณะวิชาผ่านทางเว็บไซต์ช่วยให้นักเรียนสามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับคณะวิชาต่างๆ ได้โดยง่ายขึ้น ส่งผลดีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่จะได้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจมากขึ้น หลังจากนั้นก็ทำการประเมินทางเลือกโดยการตัดทางเลือกที่ไม่เหมาะสมออกไป และทำการตัดสินใจโดยเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด

ผู้ศึกษาหวังว่าข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเลือกคณะวิชา และในทางกลับกันคณะวิชาต่างๆ อาจนำข้อมูลที่ได้ในการศึกษานี้เป็นเป็นข้อมูลประกอบแนวทางการพัฒนาปัจจัยด้านต่างๆ ของคณะวิชาในการรองรับกับนักศึกษาที่จะเข้ามาศึกษาต่อในคณะวิชาต่างๆ ในอนาคต

ปัญหาที่พบในการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเพชรบุรี นั้นได้พบถึงปัญหาและอุปสรรค ดังนี้

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับคณะวิชาต่าง ๆ ไม่ทราบว่าในแต่ละคณะวิชาศึกษาเกี่ยวกับอะไร
2. การดำเนินการเก็บแบบสอบถามภายในโรงเรียนมัธยม ทางโรงเรียนจะอนุญาตให้เก็บแบบสอบถามเป็นรายห้องเรียน ไม่อนุญาตให้ทำการเก็บแบบสอบถามกับนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยเหตุผลเรื่องความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานศึกษา ทำให้ข้อมูลที่ได้มีการกระจุกตัวของข้อมูล

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาพบว่า ปัญหาที่มีการเสนอแนะ คือ การรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีชื่อเสียงควรมีการรับนักศึกษาจำนวนมากขึ้น และค่าใช้จ่ายในการเรียนระดับอุดมศึกษาควรถูกลง เพราะจะช่วยเพิ่มโอกาสให้กับนักเรียนที่มีฐานะยากจน และต้องการจะเรียนในสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียง และควรมีการจัดทำมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาให้มีความเท่าเทียมกัน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาถึงปัจจัยด้านอื่นๆ ที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ
2. ควรมีการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา โดยใช้กลุ่มประชากรที่กว้างกว่านี้ เช่น ใช้ประชากรนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในภาคตะวันตก เป็นต้น

บรรณานุกรม

- คุณชาติ รื่นรมย์. การวิจัยการตลาด. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.
- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์ และ ฉัตรยาพร เสมอใจ. การจัดการ. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดเคชั่น, 2549.
- ทศพล ผลประเสริฐ. “การศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี” งานวิจัยปริญาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549.
- นราศรี ไวนิชกุล และ ชุศักดิ์ อุดมศรี. ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- นิกา เมธธาวิชัย และคณะ. “ความต้องการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏธนบุรี จังหวัดสมุทรปราการ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏธนบุรี, 2545.
- ประสิทธิ์ สุขสมิตร. “การศึกษาแนวโน้มและความต้องการศึกษาต่อในสถาบันราชภัฏเพชรบุรี วิทยาลัยการณณ์ของนักเรียน ในจังหวัดปทุมธานี ปราจีนบุรี และ สระแก้ว” รายงานการวิจัย โปรแกรมวิชานิตศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏเพชรบุรีพิทยาลงกรณ์, 2546.
- พรทิพย์ คำชาย. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏราชนครินทร์” วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2543.
- พันธ์จิตต์ พรประธานสมบัติ. “การเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะเกษตร กำแพงแสน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี” วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์การเกษตร คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2549.
- พิศยา โพธิพิทักษ์. “การแสวงหาข่าวสารและปัจจัยที่ใช้ตัดสินใจเลือกเรียนต่อมหาวิทยาลัยเอกชนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในมุมมองทางการตลาด” วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชานิตศศาสตร์ คณะนิตศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต, 2549.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. กลยุทธ์การตลาดและการบริหารการตลาด. กรุงเทพมหานคร: ดวงกมลสมัย, 2541.
- สมิทธิ โพธิ์ทอง. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเอกชนกรณีศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย” วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2547.

สิน พันธุ์พินิจ.เทคนิคการวิจัยทางสังคม.กรุงเทพมหานคร: บริษัทวิทยพัฒน์ จำกัด, 2549.

สุภาพร คูพิมาย. “ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี
กรณีศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” วิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาธุรกิจศึกษาและสัมพันธ์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2549.

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

แบบสอบถามสำหรับงานวิจัย

เรื่อง การศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเพชรบุรี

คำชี้แจงแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลประกอบการศึกษา เรื่อง “การศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเพชรบุรี” จึงขอความร่วมมือให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตอบคำถามในแบบสอบถามนี้ โดยผู้ตอบแบบสอบถามไม่ต้องเขียนชื่อลงในแบบสอบถาม โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ และตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด โดยคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามผู้ทำการศึกษาจะเก็บเป็นความลับ และไม่มีผลเสียหายใดๆต่อผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น

2. แบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัย และคณะวิชาที่สนใจจะเข้าศึกษาต่อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการให้ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆในการเลือกคณะวิชาที่ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

หากท่านมีข้อสงสัยเกี่ยวกับแบบสอบถามนี้ ท่านสามารถสอบถามได้จากผู้ที่แจกแบบสอบถามแก่ท่าน และเมื่อท่านตอบแบบสอบถามครบทุกข้อแล้ว โปรดส่งคืนให้กับผู้แจกแบบสอบถามให้แก่ท่าน

ผู้ทำการศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

แบบสอบถามสำหรับงานวิจัย

เรื่อง การศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเพชรบุรี

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับความต้องการของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. ระดับชั้นการศึกษา
 - () มัธยมศึกษาปีที่ 4 () มัธยมศึกษาปีที่ 5 () มัธยมศึกษาปีที่ 6
3. แผนการเรียน
 - () วิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ () ศิลป์ – คำนวณ
 - () ศิลป์- ภาษา () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
4. ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX)
 - () ต่ำกว่า 2.00 () 2.00- 2.50 () 2.51- 3.00
 - () 3.01- 3.50 () 3.50- 4.00
5. อาชีพของบิดา
 - () รับราชการ () ธุรกิจส่วนตัว () พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - () พนักงานบริษัท () เกษตรกร () รับจ้าง
 - () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
6. อาชีพมารดา
 - () รับราชการ () ธุรกิจส่วนตัว () พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - () พนักงานบริษัท () เกษตรกร () รับจ้าง
 - () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
7. รายได้ของบิดาและมารดา รวมกันประมาณเดือนละ
 - () ต่ำกว่า 10,000 บาท () 10,001- 15,000 () 15,001- 20,000
 - () 20,001- 25,000 () 25,001-30,000 () 30,000บาทขึ้นไป
8. ค่าเล่าเรียนในปัจจุบันของท่านอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ใด
 - () บิดา,มารดา () ญาติ () กองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา
 - () ทุนต่อเนื่องจากมูลนิธิหรือองค์กรต่าง ๆ () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 ความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยและคณะวิชาที่สนใจศึกษาต่อ

1. ท่านมีความประสงค์ที่จะศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาหรือไม่

- () มี (ให้ตอบข้อที่ 3) () ไม่มี (ให้ตอบข้อที่ 2 ต่อไป)

2. เหตุผลที่ไม่ศึกษาต่อ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ไม่มีค่าใช้จ่ายเพียงพอ () ต้องช่วยงานของครอบครัว
 () ต้องการประกอบอาชีพทันที
 () อื่นๆ (ระบุ)..... (ท่านตอบคำถามข้อนี้แล้วไม่ต้องตอบ

แบบสอบถามต่อไป)

3. เหตุผลที่ศึกษาต่อ

- () ต้องการประกอบอาชีพในสาขาที่สนใจเรียน
 () เพราะความประสงค์ของผู้ปกครอง
 () ต้องการพัฒนาตนเองให้เป็นที่ยอมรับของสังคม
 () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. ท่านต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในสถาบันใด

- () มหาวิทยาลัยปิดของรัฐเช่น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นต้น
 () มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ เช่น มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เป็นต้น
 () มหาวิทยาลัยเอกชน เช่น มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เป็นต้น
 () มหาวิทยาลัยราชภัฏ เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง เป็นต้น
 () มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
 () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

5. ท่านต้องการศึกษาต่อในคณะวิชาใด (เลือกเพียงคณะวิชาเดียว)

- () คณะวิศวกรรมศาสตร์ () คณะแพทยศาสตร์ () คณะพยาบาลศาสตร์
 () คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ () คณะนิติศาสตร์ () คณะรัฐศาสตร์
 () คณะวิทยาศาสตร์ () คณะบริหารธุรกิจ () คณะบัญชี
 () คณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ () คณะอักษรศาสตร์ () คณะมนุษยศาสตร์
 () คณะศิลปศาสตร์ () คณะวิทยาการจัดการ () คณะสัตวแพทยศาสตร์
 () คณะนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ การสื่อสารมวลชน
 () คณะเศรษฐศาสตร์ () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแบบสอบถามแล้วพิจารณาว่า ปัจจัยในแต่ละข้อมีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษามากน้อยเพียงไร โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความสำคัญที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงระดับเดียว โดยมีความหมายดังนี้

ความสำคัญของปัจจัยมากที่สุด	ให้คะแนน	5
ความสำคัญของปัจจัยมาก	ให้คะแนน	4
ความสำคัญของปัจจัยปานกลาง	ให้คะแนน	3
ความสำคัญของปัจจัยน้อย	ให้คะแนน	2
ความสำคัญของปัจจัยน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1

ข้อ	ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา	ระดับความสำคัญ				
		1	2	3	4	5
	ด้านการเรียนการสอน					
1.	หลักสูตรการศึกษาตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน					
2.	หลักสูตรการเรียนการสอนตรงกับความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา					
3.	มีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ระบบการเรียนการสอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์					
	ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา					
4.	ค่าหน่วยกิตหรือค่าลงทะเบียนเรียน					
5.	ค่าใช้จ่ายในการสมัคร					
6.	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว เช่น ค่าเสื้อผ้า ค่าอาหาร					
	ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม					
7.	สถานที่ตั้งของคณะวิชามีการเดินทางสะดวก					
8.	ระยะทางการเดินทางจากภูมิลำเนาไม่ไกลมากนัก					
9.	แหล่งที่ตั้งของคณะวิชาใกล้แหล่งชุมชน					
10.	เนื้อที่บริเวณคณะวิชามีความกว้างขวาง					
11.	บรรยากาศในคณะวิชา เช่น บริเวณอาคารเรียนมีความร่มรื่น					
12.	ห้องเรียนมีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น การติดเครื่องปรับอากาศ					
ข้อ	ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกคณะวิชาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา	ระดับความสำคัญ				

		1	2	3	4	5
13.	ขนาดของห้องเรียน เช่น มีความกว้างขวาง ไม่อึดอัด					
14.	มีแหล่งในการศึกษาหาความรู้ เช่น ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์					
	ด้านสวัสดิการต่าง ๆ					
15.	มีโรงอาหารนักศึกษา ร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม และร้านจำหน่ายเครื่องใช้ส่วนตัว					
16.	มีหอพักนักศึกษา					
17.	มีร้านซัก อบ รีด และเครื่องซักผ้าหยอดเหรียญอัตโนมัติ					
18.	มีโรงพยาบาลและเจ้าหน้าที่พยาบาลให้คำปรึกษาเรื่องปัญหาสุขภาพ					
19.	มีสถานที่ในการออกกำลังกาย เช่น สนามฟุตบอล สนามเทนนิส และกิจกรรมการเดินแอโรบิก					
20.	สามารถกู้ยืมเงินจากกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาได้					
21.	มีทุนการศึกษาต่าง ๆ เช่น ทุนของมหาวิทยาลัย ทุนเรียนดี					
	ด้านสังคมและครอบครัว					
22.	เลือกเรียนตามคำแนะนำของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง					
23.	เลือกเรียนตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา, อาจารย์แนะแนว					
24.	เลือกเรียนตามเพื่อน					
25.	ได้รับการแนะนำจากคนรู้จัก					
	ด้านการประชาสัมพันธ์ของคณะวิชา					
26.	การประชาสัมพันธ์ของคณะวิชาผ่านทางสื่อต่าง ๆ เช่น การประกาศรับสมัครนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น					
27.	การประชาสัมพันธ์ของคณะวิชาผ่านทางงานแนะแนวของโรงเรียน					
28.	การจัดงานเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการและกิจกรรมของนักศึกษา					
	ด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของคณะวิชา					
29.	คณะมีชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดี เป็นที่ยอมรับของวงการการศึกษา					
30.	ชื่อเสียงเกี่ยวกับผลงานการแข่งขันทางด้านวิชาการของนักศึกษา					
31.	คณาจารย์ในคณะมีชื่อเสียง มีความรู้ ความสามารถ					
32.	คณาจารย์ในคณะมีเหมาะสมทั้งวัยวุฒิและคุณวุฒิ					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการเลือกคณะวิชาที่ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ-สกุล นายธงชัย น้าทิพย์
 ที่อยู่ 73 หมู่ 6 ตำบลห้วยทรายเหนือ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2541 สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา จากโรงเรียนแก่นจันทร์วิทยา
 พ.ศ. 2547 สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี
 พ.ศ. 2551 กำลังศึกษาระดับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจ
 ทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศ
 เพชรบุรี

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี